

ಸಂಪುಟ ೨೩

ಜೂನ್ ೧೯೬೪

ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಕಂ ಬ ನಿ

ಜೆನ್ಮಾರ್ಕನ ರಾಜಕುಮಾರನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ
ನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ ಬೇಸತ್ತು ಕಡೆಗೆ
ಆಸು ನೀಗಿದಾಗ, ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ
ಅನುಕಂಪ ತುಂಬಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತನು

“ Good Bye : Sweet Prince ”

ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಳಲನ್ನು ಅಮರ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತೋಡಿ
ಕೊಂಡನು.

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ ಆಸೆಗಳನ್ನೂ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ
ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ನಮ್ಮ ನೆಹ್ರೂಜಿ
ಅವರು ತೊಳಲಿ ಪರಿತಾಪ ಪಟ್ಟರು, ಬಳಲಿ ಬೇಸತ್ತರು. ಆ
ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲೇ ಸತ್ತರು.

“ GOOD BYE : SWEET PRINCE ”

ಕಾಲಪುರುಷನ ಕುಹಕಾಟ!

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಜನರ ಅಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಿ ಮಾತನಾಡಿ ದಂತಾಯಿತು, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಯವರು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರವ ಕಹಳೆಯನ್ನು ಉದಿದಾಗ. ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯ ಇವೆರಡೇ ಆಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿ, ನಾಡ ಶೃಂಖಲೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದರು, ಮಹಾತ್ಮರು.

ಹಿಂದೂಮತದ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಇದ್ದ, ಹಾಗಾಗಿ ಮತಾಂಧ ನಾದ ಅಲ್ಪದೃಷ್ಟಿಯ ಯಜ್ಞಪಶುವಿನ ಗುಂಡಿನೆಟಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮರು ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದರು. ಸಾಧಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ನಾಡ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬಿತು. ದಿಟ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೇಹಬಲವೂ ಬರಬೇಕು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಮಹಾತ್ಮಾಜೀಯವರು ಹುತಾತ್ಮರಾದರು.

ಮಹಾತ್ಮಾಜಿಯವರ ಹಿರಿಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆಗ ಧೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರು. ದೇಶದ ದೇಹಬಲವನ್ನು, ಅಂದರೆ ನಾಡ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊ ಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಇರಲು ನೆರಳು, ಉಣ್ಣೆಲು ಉಟ, ಆರೋಗ್ಯ ಜೀವನ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸೌಕರ್ಯ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ಬಾಪೂಜಿಯವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ " ಎಂದು. ಈ ಸಂಕಲ್ಪವೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತೆ, ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹ್ರೂ ಅವರು, ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಕಾಯಕವನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಾಡ ಬಡತನವನ್ನು ಬೇರಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಲು ಶ್ರಮಿಸಿ ದೇಹಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಾಡಿನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಹಂತ ಮುಗಿಯಿತು. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತುಂಬಿದಮೇರೆ ಮಹಾತ್ಮಾಜಿಯವರು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಿಧನರಾದರು.

ದೇಹ ಬಲವನ್ನು ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಟ್ಟ ಪಂಡಿತಜೀಯವರು ನಿಧನರಾ ದಾಗ, ಮಹಾತ್ಮಾಜೀಯವರು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗತಿಸಿದಂತಾಯಿತು.

ತೇಜೋಪೂರಿತ ಹಂತ, ವೊದಲನೆಯ ಹಂತ, ಮುಗಿಯಿತು. ಆತ್ಮ, ದೇಹ ; ಮೂಲವಿಗ್ರಹ ಉತ್ಸವ ವಿಗ್ರಹ ; ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ; ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮುಖ ತೋರುವ ಒಂದೇ ತೇಜಸ್ಸು ಬಾಹ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮರೆಯಾಯಿತು.

ಇಂತಹ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುವುದು ಪೆಚ್ಚುತನವಾದೀತು.

ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅಶಾಂತಿಯು ಸೋಂಕೆಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ, ಪೂರ್ಣ ಅನುಕಂಪದಿಂದ, ನೊಂದು ಬಳಲಿದವರ ಬಾಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಯತ್ನವನ್ನು ಅಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ನಡೆಸಿದ ಹಿರಿಯ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅಶಾಂತಿ, ಅಸುಖ, ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಸೋಂಕಾದರೂ ಹೇಗಿದ್ದೀತು? ಕಾಲಪುರುಷನ ಕುಹಕಾಟದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾವು ಕೋರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ. ಅಲ್ಲವೇ ?

ಸರ್ವ ಭಕ್ಷಕನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಯಾರೋ ಆಗದವರು ತಿರಿಗೆ ಘಾರಂಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ನೋಡದೆ ಅವ, ಗಾಜು ಮೊಳೆಗಳ ಜತೆಗೆ ಅವನ್ನೂ ತಿಂದನಂತೆ.

—ಈಗ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಪಾಪ! ಅವನಿಗೆ ಪರಿಣಾಮವೂಲೆಯಂತೆ.

* * * *

ಯಾಕೋ ತಿಮ್ಮಾ! ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಲ್ಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವ ಹಲ್ಲು ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಮುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದು ವಾಸಿ ಅಲ್ಲವೇ ಅಂದನಂತೆ.

* * * *

೨೨ ರ ವ್ರಾಯದ ಸಿನಿಮಾ ತಾರೆಯೊಬ್ಬಳು ಸಾನ್ನಾರು ಪಾರ್ಲಮೆ ಚಂದ್ರ ರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮರೆತು ಹೇಳಿದಳಂತೆ.

* * * *

ತಬಲ ಬಾರಿಸುವ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಆರಡಿ ಎತ್ತರ, ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ಪೌಂಡು ತೂಕದ ಗರಡಿ ಆಸಾಮಿಯಂತೆ.

ಆದರೂ—ಹೆದರದೆ, ಅವನ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವೂ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆವು.

ಕು ಹ ಕಿ ಡಿ ಗ ಳು

ಖಾತಾ ರಹಿತ ಸಚಿವ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರೂ, ಸಚಿವರಹಿತರಾದ ಕಾಮರಾಜರೂ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು, ಊರಿನ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸುತ್ತೀವೆ ಎಂದೆನ್ನುವ ಕಾವೇರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರಂತೆ.

* * * *

ಕಾಲು ಜಾರಿ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು, ಹಳ್ಳಿಯವನೊಬ್ಬನು ತಕ್ಷಣ ಭಾವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅವಳನ್ನೆತ್ತಿ ಬದುಕಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾದ ವನಂತೆ,

—ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಲವರು ಮದುವೆಯಾದಮೇಲೆ, ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಭಾವಿಗೆ ನೂಕುಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

* * * *

ಲಾಲ್ ಬಾಗಿನ್ ಗಾಜಿನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕಾಮರಾಜರಿಗೂ, ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಪೌರ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿದಾಗ

—ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರ ಮೇಲೆ ಮಾತಿನ ಕಲ್ಲೆಸೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಂತೆ— ಹುಷಾರು, ಇಬ್ಬರೂ.

* * * *

ಹೆಬ್ಬಿ ಗುಬ್ಬಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಗಳನ್ನು ಹಣತೆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರಂತೆ.

—ಜಾಣರು! ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮಸುಕು ಮಸುಕಾಗಿ ಬಿಡ ಕಾಣಿಸಬಹುದು!

* * * *

ಜಾಹೀರಾತು ಮಾಡಿದ ಕೂದಲು ಬೆಳಸುವ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹೆಬ್ಬಿ ಗುಬ್ಬಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರಂತೆ!!

* * * *

“ಕೆನ್ನುಣ್ಣು ಗುಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ; ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಹವಾ ಇರುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಚೆಲೋದು.” ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ರಾಮ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೂರು ದಿನ ಆದಮೇಲೆ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಬರೆದ “ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಹವಾ ಕೂಡ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಬರಿ ಸಿಲೋನ್ ಸಂಗೀತವೇ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ.” ಎಂದು.

—ಪಾಪ! ರಾಮ ಇಳಕೊಂಡ ಮನೆ ಎದುರಿಗೆ ಕಾಕಾ ಹೋಟಲು!!

ಶರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ—ಹಲವಾರು ಜನರಿಗೆ “ಷಾಕ್” ಹೊಡೆಸಿತು, ಎನ್ನಬಹುದು.

* * * *

ಷೇಕ್ ಆಬ್ದುಲ್ಲಾ ರವರು ರಾವಲ್ಪಿಂಜಿಗೆ ಹೋದಾಗ “ಕಾಶ್ಮೀರದ ಹುಲಿ” ಎಂದು ಜನ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

—ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಹುಲಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ; ಅಲ್ಲವೇ.

* * * *

ಷಹರಿನ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಈಚಲ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡೆಸಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬೇಸತ್ತು ಜನರು ವಾನನಿರೋಧಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಎಂದು ಟೀಕ್ ಚಂದ್ ವರದಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವಂತೆ.

* * * *

ಸುಖೀರಾಜ್ಯದ ಉಳಿತಾಯದ ಘೋಷಣೆ ಹೀಗಿರಬಹುದು.

“ಹನಿ ಕೂಡಿದರೆ ಹಳ್ಳ—ತೆನೆಗೂಡಿದರೆ ತೆರಿಗೆ.”

* * * *

ನವ್ಯ ಚಿತ್ರಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಬೆಪ್ಪು ಬಡಿದು ಹೋಯಿತಂತೆ.

—ಬೆಪ್ಪು ಬಡಿದು ಹೋದವರೇ ಅಂತಹ ಗೀತೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಡವೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಮತ.

* * * *

ಅಶ್ವಾಸ್ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಸಂತೋಷ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನೂ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟಾಗ, ಒಂದು ಪಾರಿವಾಳ ನೇರನೆ ಬಂದು ಕ್ರಶೋವ್ ರವರ ತೋಳಿನಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡಿತಂತೆ.

—ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಮೇಲೂ, ಕ್ರಶೋವ್ ರವರ ಕೈಗೆ ಬೀಳುಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಪಡುತ್ತಲ್ಲಾ ಅದೆಂತಹ ಪಾಪಿ? ಎಂದು ಚೌ ಎನ್ ಲೈ ಉದ್ಘಾಟನೆಗೆದರಂತೆ.

* * * *

ಬೆದರುಮಂಗಳದಲ್ಲಿನ ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಕಚ್ಚಿದರೆ ಅರ್ಧ ಅಂಗುಲ ಊತ ಬರುತ್ತದಂತೆ.

—ನಮ್ಮ ಹೋಟಲ ಇಡಲೇನ ಅದರ ಕೈಲಿ ಕಚ್ಚಿಸಬೇಕು.

* * * *

ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ರಿಟೈರ್ ಆದಮೇಲೆ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ.

—ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ದಿನಾಲೂ ಕಾಗದ ಬರೆಯೋದು! ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳೋದು.

=====

ಇದು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ ?

ಕಬ್ಬನ್ ಬನದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಯಾವುದೋ ಸಿನಿಮಾ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಸಿನಿಮಾ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ; ಆಗ ಖಳನಾಯಕ, ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಘಾಂಟನ್ನಿನ ಸುತ್ತ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು

ನೆಲಗಡಲೆಕಾಯಿ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕಿಮ್ಮಕ್ಕ; ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳದ ಮುನಿಯಮ್ಮನ ಜತೆಗೆ ಅಲ್ಲೇ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕ್ಯಾಮರಾ ಎದುರಿಗೇ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಡೆದುಬಂದಳು.

ಸಿನಿಮಾದ ಡೈರೆಕ್ಟರು ರೇಗಿ “ಯಾರಮ್ಮಾ! ಅದು! ಪಿಕ್ಚರ್ ಷೂಟ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ. ಅತ್ತ ಹೋಗಮ್ಮ” ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕಿದ.

“ಹಂಗಾ! ಐಯೋರ!! ನಾವು ಮೊನ್ನೆ ನೋಡಿದ ಸಿನಿಮಾದ ಹಂಗೇ ಈ ಸಿನಿಮಾನೂ ಇರೋದಾದರೆ, ನೀವು ಷೂಟ್ ಮಾಡೋದು ಚೆಂದ. ಷೂಟ್ ಮಾಡಿ ಸಾಯೋತನಕ ಷೂಟ್ ಮಾಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಳು.

* * * *

ಬಹಳ ಮಡಿವಂತ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಅದು. ಘನಪಾಟೆಗಳು ಅದರ ಸಂಪಾದಕರು. ಅವರು ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದರು-ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳ ಹೆಸರು ಬರಕೂಡದು-ಎಂದು.

ಒಂದು ದಿನ ಘನಪಾಟೆಗಳು ಮೊದಲ ಪ್ರಾಫ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೂಗಿನ ಕಬ್ಬು ಅಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ನೀಲಿ ಪೆನ್ನಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿ ಇದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಇತ್ತರು. ಮಡಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ಆದರೆ ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ಅಚಾತುರ್ಯ ನಡೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಘನಪಾಟೆಗಳು ಲೇಖನವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಓದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ಅಭಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. “ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ನಿಮಿಷಿತ ನಯನದ ದೃಷ್ಟಿಯು....ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು.” ಎಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು.

❀ ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ ❀

ಮೊದಲನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಹೋದ ಚಿಮಣಿಯೊಂದನ್ನು ಆತ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅಳುಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ನನ್ನ ಟಾರ್ಚಿನ ಗಾಜು ಒಡೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡೆ. ಇನ್ನೂ ೨ ರೂಪಾಯಿ ಹೊಸ ಟಾರ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಲ್ಲವಾ ಅಂತ ಅಳು ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಆತ “ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ” ಡಬ್ಬವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಿಮಣಿ ಚೂರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದ. ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಚಿಮಣಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಶಪಥ ತೊಡುತ್ತಿದ್ದ.

ನಾನೂ ಅಂಗಡಿಗೆ ದೋಗಿ “ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ” ಡಬ್ಬವೊಂದನ್ನು ಕೊಂಡುತಂದೆ. ಟಾರ್ಚಿನ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕೆ.

ಮೂರನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಆತ “ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ” ಡಬ್ಬದ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದಿದ್ದ, ಚಿಮಣಿಯ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ನೋಡಿದ. ನಂತರ “ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ” ವನ್ನು ಒಡೆದ ಚೂರುಗಳ ಅಂಚಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತಿರುಗಿ ಕೂಡಿಸಿದ, ಮೆಲ್ಲಗವುಗಳನ್ನು ಅದುಮಿದ. ಹಿತವಾಗಿ ಹದನಾಗಿ ಅದುಮಿದ. ಚಿಮಣಿ ಚಿಮಣಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಟಾರ್ಚಿನ ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಚಿ ಹೊರತೆಗೆದೆ. ಒಡೆದು ನಾಲ್ಕು ಚೂರಾಗಿದ್ದ ಗಾಜಿನ ಹಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ, ಹಾಸಿದ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದೆ. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದೆ. ಹರಿತವಾದ ಅಂಚುಮೊನೆಗಳಿದ್ದರೂ ನಾಲ್ಕು ಚೂರುಗಳು ಜಿಗ್‌ಸಾ ಪಸಲ್ಲಿನಂತೆ ವಾರಣವಾಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡುವು. ಸರಿ ಎಂಮಕೊಂಡೆ. “ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ” ಡಬ್ಬ ವನ್ನು ತೆಗೆದೆ. ಒಡೆದ ಚೂರುಗಳ ಅಂಚಿಗೆ “ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ” ಹಚ್ಚೆಹೋದೆ. ಹಗುರಾಗಿಯೇ ಹಚ್ಚೆಹೋದೆ. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಗಾಜಿನ ಚೂರುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಹರಡಿತು. ಅರೆ! ಎಂದು ನೋಡಿದೆ. “ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ” ತಿಳಿ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ಗಾಜಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿದರೆ ಕೆಂಪಾದರೂ ಹೇಗೆ ಆಯಿತು? ಅರಿಶಿನದ ಪುಡಿಗೇ ಎನೋ ರಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೆರಸಿದರೆ ಕುಂಕುಮವಾಗುತ್ತದಂತೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವು “ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ” ದಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡಿದೆ. ಆ ಕೆಂಪು ದ್ರವ ನನ್ನ ಬೆರಳಿನಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ರಕ್ತ. ನನ್ನ ರಕ್ತ. ನೋವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ಗಾಜಿನ ಚೂರು ಹರಿದಿದೆ.

ಕೈಗೆ ಒಂದು ಒಡ್ಡೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೂರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ. ನಂತರ ನನ್ನ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಆ ಮೂರನೇ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿ

ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ಆತನ ಬೆರಳಿಗೂ ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿದೆಯೇ ಅಂತ ನೋಡಿದೆ. ಕಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಚಿಮಣಿ ಚೂರು, ಟಾರ್ಚಿನ ಚೂರಿನಂತೆ ಹರಿತವಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಂಡೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆತ ಹುಷಾರಾಗಿ ಅಂಟಿಸಿದ, ನಾನು ಬೇಹುಷಾರಾಗಿ ಅಂಟಿಸಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಬೈದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು !

ಚೂರುಗಳ ಅಂಚೆಗೆಲ್ಲಾ “ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ” ಬಳಿದೆ. ನಾಲ್ಕೂ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕೂಟ ಮಾಡಿದೆ. ಒಂದು ಸರ್ತಿ ನೋಡಿದೆ. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ದ. ಇಂಡಿಯಾ ಭೂಪಟ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು, ಹಾಗೆ ಆ ಚೂರುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಸಂತಸಪಟ್ಟೆ.

ನಾಲ್ಕನೆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಆತ ರಿಪೇರಿಯಾದ ಚಿಮಣಿಯನ್ನು ಲಾಂದ್ರಕ್ಕೆ ತೊಡಿಸಿದ. ವಾರಣವಾಗಿ ಹೊಸ ಚಿಮಣಿಯಂತೆ ಅದು ಕೂತುಕೊಂಡು ಮೆರೆಯಿತು. ಮುಖದ ಅಗಲಕ್ಕೂ ಆತ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದ.

ಕಾಗದದ ಜತೆಗೆ ಒಕ್ಕೂಡಿದ್ದ ನಾಲ್ಕೂ ಚೂರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಟಾರ್ಚಿನ ತಲೆಯ ಒಳಕ್ಕೆ ತುರುಕಿದೆ. ಗಾಜು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲ ಇದ್ದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ ಅಂಟಿಸುತ್ತೆ ಎಂದು ಜಾಹಿರಾತಾಗಿತ್ತಲ್ಲ! ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಲೂ ಬಳಿದು ಗಾಜನ್ನು ಟಾರ್ಚಿನ ತಲೆಯ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದೆ. ನಂತರ ಟಾರ್ಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ತಪ್ಪು ತಿರುಪಳಿ ತಿರುಗಿ ತೇನೋ? ತಿರುಗಿಸಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತೇನೋ? ಹಠಾತ್ತಾಗಿ. ನಿಂತಿತು. ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟೆ. ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಟಾರ್ಚಿಗೆ ತಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಗೆರೆಗೆರೆಯಾಗಿ ಕೂತೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮವೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಟಾರ್ಚಿನ ಗುಂಡಿ ಅದುಮಿದೆ. ಮಿಣುಕು ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಕಾಗದದ ಜತೆಗೆ ಗಾಜಿನ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಅಟಕಾಯಿಸಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಮಂಕು ಬೆಳಕು. ಕಾಗದ ತೆಗೆಯೋಣ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಟಾರ್ಚಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದೆ. ಜಟ್ಟಂತ ತಿರುಚಿಕೊಂಡು ತಲೆಬಿತ್ತು. ಗಾಜಿನ ನಾಲ್ಕೂ ಚೂರುಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಹದಿನಾರು ಚೂರಾದುವು. ಕಾಗದವೂ ಬಿತ್ತು.

ತಿರುಚಿದ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಟಾರ್ಚಿನ ತಲೆಯ ತವರದ ಸಿಗುರು ನನ್ನ ತರ್ಜನಿ ಬೆರಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತ್ತು. ಬೋಲ ಬೋಲ ಮಾಡಿದೆ. ಮನೆಯಾಕೆ ಚಿಮಟ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತವರದ ಸಿಗುರನ್ನು ಹೊರ ಸೆಳೆದಳು. ನಮ್ಮಾಕೆ

ಮಿಡ್‌ವೈಫ್. ಹೊರಸೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯ ಚತುರೆ. ಆದರೂ ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಬೇನೆಯಾಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಬೈದು ಸಿಗುರನ್ನು ಶಪಿಸಿ, ಬೆರಳನ್ನು ಚೀಪಿದೆ.

ಐದನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಆತ ಲಾಂದ್ರವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಚಿಮುಣಿಯು ಹೊಸದರಂತೆ ಇರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ ಜಂಭದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಮೆರೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಿ. ಯಾವುದನ್ನು ಯಾವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಸುತ್ತೆ. ಎಂದು ಜಾಹಿರಾತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಹಿರಾತು ಮಾಡಿದ ಆ ಐದು ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ನಾನು "ಅಂಟಿಸೆಲ್ಲಾ" ಬಳಿದೆ. ಟಾರ್ಚನ್ನು ಆದಕ್ಕೆ ಗುಮ್ಮಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಪ್ಪೆಗೆ ಎಸೆದು ಬಾ ಎಂದು ನಮ್ಮಾಕೆಗೆ ಹೇಳಿ, ತರ್ಜನಿ ಬೆರಳನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಮುಖವೂ ನಗುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿತು.

—ಕುಮಾರ್.

ಎಷ್ಟೋ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಲಿದ್ದರು.
ಅಷ್ಟೇ ಹಗುರವ ಮಾಡುವುದಿದುವು
ಸಾವೇ ಕೇಡೇ
ಮದುವೆಯು ಕಡೆಗೆ
ಏನೇ ಆಗಲಿ, ನಗುವನು ತರುವುದು.

* * * *

ಅಸ್ಪಾಲೆ ತಿಪ್ಪಾಲೆ ಆಡುತ್ತಲಿದ್ದಳು
ಅಕ್ಕಯ್ಯಮ್ಮನ ಮೊದಲನೆ ಮಗಳು.
ತಿರುಗ ಮುರುಗ
ಕುಣಿದು ನೆಗೆದು
ಸೋದರ ಮಾವನ ಕೈಯನ ಹಿಡಿದಳು.

ಆತ್ಮೀಯ ಪತ್ರ

ಕಾಮ್ರೇಡ್ ದಾಂಗೆ,

ಈಗ ನಾನು ನಿಮಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಥವಾ ಹಾಗಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಯಿರಲಿ.

ಅದಾಗಿ ಸಾಂಪ್ರತ.

ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಡಕುಂಟಾದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅನುತಾಪವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ನಿಮ್ಮ ನಿಲವು ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಎಂದಿದ್ದರೂ ಶಾಂತಿಯುತ ಸಹಚಾಕ್ವೆಗೇ ಜಯ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವೇನೂ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ [ಎಂದರೆ, ನನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಕೋದಂಡನ] ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ.

ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕೋದಂಡನ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ. ಕ್ರೂರ ವಿಧಿ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇವನ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಎರಕದಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದು ತೆಗೆದಂತಿದೆ. ರಾಜ ಕೇಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ತಾವೇನು ಕಷ್ಟ ನಿಷ್ಕೂತಗಳನ್ನು ನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನ [ಅಥವಾ, ಬಹುಶಃ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ] ಫಜೀತಿಯನ್ನು ನುಭವಿಸುತ್ತಿರಾನೆ, ಕೋದಂಡ, ತನ್ನ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಅವನ ಭಾವಮೈದುನ ಕೆಟ್ಟ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು [ಇನ್ನೂ] ಬದುಕಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಟ್ಟ ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಐದು, ಹತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಸಾಲ ಮಾಡಿಯಾದರೂ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಾರದು ಎನಿಸುತ್ತೆ, ನನಗೆ.

ನನಗೇಕೆ ಕೋದಂಡನ ಪುರಾಣ ಎಂದು ಓದದೆ ಹಾಗೆ ಹರಿದು ಹಾಕಬೇಡಿ ಈ ಕಾಗದವನ್ನು. ಕೋದಂಡನ ಭಾವಮೈದುನ ಕೆಟ್ಟ ಎಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿನ ಚೀನೀ ಏಜಂಟರಿದ್ದಂತೆ. ಅದೇ ಆರ್ಭಟ, ಅದೇ ಅಟಾಟೋಪ, ಅದೇ ಟ್ರಿಕ್ಕು, ಪಾಪ, ಎನಿಸುತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಕೋದಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧಿ ಕೋದಂಡನ ಭವಿತವ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ ನನಗೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಕಾಗದ.

ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ: ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗರಂತೆಯೇ ಕೋದಂಡನೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಚುಡಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಲೈಬ್ರರಿಯಿಂದ ತಂದ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚಲುವೆಯ ಫೋಟೋ ಒಂದು ಇದ್ದುದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಯಾರೋ ಹುಡುಗಿ ಓದಲು ಒಯ್ದಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಆ ಫೋಟೋವನ್ನು [ಬಹುಶಃ ಪುಟದ ಗುರುತಿಗ] ಇಟ್ಟು ಮರಳಿ ಕೊಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆತಿರಬೇಕು. ಆ ಫೋಟೋ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಡುಗಿ ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅದೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬಳದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೋದಂಡನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಅನಂದವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿದ; ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ [ಅವಳ?] ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಹುಡುಗಿ ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡನ್ನು ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಫೋಟೋವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ತರಹಾ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾದಂತಿತ್ತು [ತಾತ್ಕಾಲಿಕ, ಅನ್ನಿ] ಇದು ಇಷ್ಟೇ ಆದರೆ, ಆಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಈ ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ. ಆದರೆ ನೀವು ಊಹಿಸಬಹುದಾದಂತೆ ಅವನ ಫೋಟೋ ಪ್ರಕರಣ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಯಾವುದೋ ವಿಷಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಆ ಫೋಟೋ ಮೇಲೆ ದುಂಡನೆ ಆಕ್ಷರದಲ್ಲಿ with love to Darling Kodandram-Kamini ['ಕಾಮಿನಿ' ಅವನು ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರು, ಆಕೆಯ ಸಿಜವಾದ ಹೆಸರೇನೋ ತಿಳಿಯದು] ಅಂತ ಬರೆದುಕೊಂಡ. ಅದು ಅವನ ತಪ್ಪು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಕಾಲೇಜು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಉಹುಂ, ಮದುವೆಯಾಯಿತು, ಮಾವನವರ ಮೆಹನತ್ತಿನಿಂದ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು; ಒಂದು ದಿನವೂ ಇವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡದ ಕಾಮಿನಿ ಅವನ ಜೀವನ ದಿಂದ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದಳು. ಕೋದಂಡನೂ ಅವಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತ. ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಸುವರ್ಣ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆ ಫೋಟೋ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಧುತ್ತೆಂದು ಬಂದು ಅವನ ಜೀವನ ನಾಕೆಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ ಮಾಡುವ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದೆ, ಏಜೆಂಟ್ ಕೆಟ್ಟನ ಮೂಲಕ.

ಆದಾದುದು ಹೀಗೆ: ಬೇಸಿಗೆ ರಜಕ್ಕೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಭಾವಮೈದುನರಂತೆ ಕೆಟ್ಟನೂ ತನ್ನ ಭಾವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ (ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ). ಒಂದು ದಿನ ಕೆಟ್ಟ ಅವನ ಕೋಣೆ ಹೊಕ್ಕು ಯಾವುದಾದರೂ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿ ಇಟ್ಟ ದಾರಿಯೇ ಎಂದು ತಲಾಷ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ದೊಳಗೆ ಈ ಫೋಟೋವನ್ನು ಕಂಡ. ತಕ್ಷಣ ಅವನಿಗೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆ

ಬಂತು, ಬಲು ಚುರುಕು, ಹುಡುಗ. ಕೋದಂಡನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಪುಸ್ತಕವೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮುಜುಗರ, ಕಸಿವಿಸಿ. “ಇವರೆಂಥಾ ಭಾವ, ಒಂದೂ ಒಳ್ಳೆ ಪುಸ್ತಕ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಒಂದಿಷ್ಟು ತರಿಸಬೇಕು, ಹೇಳಿ” ಎಂದುಕೊಂಡು, ಸಾಯಂಕಾಲ ಭಾವನ ಬರುವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತ.

ಕೋದಂಡ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬಂದು ಮುಖ ತೊಳೆಯಲು ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಇವನೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ, “ಭಾವ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಪುಸ್ತಕ ತರಿಸಿಡಿ, ತುಂಬಾ ಬೇಜಾರು,” ಎಂದು ಒಂದು ವಿಫವಾದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ.

ಕೋದಂಡ, “ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕತ್ತೇದಾರಿ ಒಂದೊಂದು ನನಗೆ ಹಿಡಿಸೊಲ್ಲಪ್ಪ” ಎಂದ ಸಾಧಾರಣ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲೇ.

“ನಿಮಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ತರಿಸಿ,” ಎಂದ ಕಿಟ್ಟ.

ಅವನ ಗಮ್ಮತ್ತು ಕಂಡು ಕೋದಂಡ ‘ಉಹುಂ’ ಎಂದು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದ. “ಅಂಥಾ ಕಚಡಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ಹಣ ದಂಡಾ ಮಾಡ್ತಾರೆ,” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟನ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಹಳಿದ.

“ಇಲ್ಲ ಭಾವ ಬೇಕೇಬೇಕು, ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ....” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈ ಇಳಿಬಿಟ್ಟ.

“ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ ಏನು?” ಎಂದ ಕೋದಂಡ, ಮುಖಕ್ಕೆ ಸೋಪು ತೀಡುತ್ತಾ.

“ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ, ಇಲ್ಲೋಡಿ, ಇದನ್ನು ಅಕ್ಕಿಗೆ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ” ಎಂದು ಕಾಮಿನಿಯ ಫೋಟೋನ ಅವನ ಮುಖದೆದುರು ಹಿಡಿದ. ಕೋದಂಡ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹೌಹಾರಿದ.

“ಏ, ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕೋ ನಿಂಗೆ ಅದು?” ಎಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ಎಲ್ಲಾರ ಸಿಕ್ಕ ನಿಮಗೇಕೆ ಆ ವಿಚಾರ? ಒಂದಿಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ತರಿಸ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ?” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟ ವಿಚಾರೋಲ್ಲಾಸದ ಸ್ವೈರಿ ನಲ್ಲಿ ನಕ್ಕ, ಕಿಟ್ಟ.

ಅಂದೇ ಕೋದಂಡ ಒಂದು ಡರ್ಜ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆ ಫೋಟೋವನ್ನು ವಾಪಸು ಪಡೆದು ಹರಿದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾದವು. ಕಿಟ್ಟ ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸಿನೆಮಾಕ್ಕೆ ಹಣ, ಟೆರಿಲೀನ್ ಷರ್ಟ್ ಏನೆಲ್ಲಾ ಆಶೆ ತೋರಿಸಿ ಪೂಸೀಮಾಡಿದರೂ ಅವನು ಫೋಟೋದ ಮೇಲಿನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈಗೀಗ ಕೋದಂಡನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿ
ದ್ದಾಳೆ, ತಮ್ಮನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಟಲು, ಸಿನಿಮಾ ಚಾಳಿ ಕಲಿಸಿ
ದಿರಿ, ಅಂತ. ಕೋದಂಡ ಒಳಗೊಳಗೇ ಸಂಕಟದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಾ, “ಹೋಗ್ಲಿ
ಬಿಡೇ, ಹುಡ್ಗ ನಾಕ್ದಿನ ಸಂತೋಷವಾಗಿಲ್ಲ, ಆ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ, ಓದೋದು
ಬರೋದು” ಅಂತ ಸಮಜಾಯಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದಾನೆ.

ಕೆಟ್ಟನಿಗೇನಾದರೂ ಬೇಕಾದರೆ, ಕೋದಂಡನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿ, ಒಂದು ವಿಧ
ವಾದ ವಾರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈ ಇಳಿಬಿಡು
ತ್ತಾನೆ. ಕೋದಂಡ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಾವಮೈದುನನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು
ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೋದಂಡ ಆ ಫೋಟೋವನ್ನು ಮರಳಿ
ಪಡೆಯುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗೋಳು ತೋಡಿಕೊಂಡ. ಆ
ಹುಡುಗ ಯಾವಾಗಲೂ, ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿರುವಾಗಲೂ, ತನ್ನ ಚೆಡ್ಡಿ ಜೇಬಿನಲ್ಲೇ
ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಆ ಫೋಟೋವನ್ನು. ಸ್ಯಾಶನಲ್ ಆರ್ಟ್‌ವ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ
ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಂತೆ ಆ ಫೋಟೋ ಅವನ ಬಳಿ ಬಹಳ ಬಂದೊಬ್ಬಾಗಿದೆ.

ಈಗ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು, ಈ ಕಾಗದದ ಉದ್ದೇಶ. ನಿಮ್ಮ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ, ಕೋದಂಡನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಾಮ್ಯ ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ಖಂಡಿತ ಈಗ
ಹೇಳಲಾರಿರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಈಗಿನ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿ ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಎಂದು ಕೋದಂಡ
ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದೇನಾದರೂ ತನಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ದೊರಕಿತೇ
ಎಂದು ತವಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದಿನಾ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವೇಸರುಗಳನ್ನೂ
ಜಾಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತಾವು ಆದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡು
ತಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಚೀನೀ ಏಜೆಂಟರುಗಳ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು
ನಮ್ಮ ಕೋದಂಡನ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡಬೇಕು, ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ದಸ್ತಿದಾನಿಯಾ

ಇಂತು

ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಪಾತಿ,

ಎಂ. ಕೆ. ಎಸ್.

பெரும்புலியே

98

ಎಂದಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರೊಫೆಸರು ಕಾವ್ಯಮಯವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಿರತೆ ತನ್ನ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ. " ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿ ಲಲಿತಕಲಾ ಭವನ" ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯದ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಪ್ರೊಫೆಸರು ಆ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಫುಟ್‌ಪಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತರು. ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳು ಅವಸರದ ಸಭೆ ಸೇರಿಸಿ ಸೂರ್ಯನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ ಸೈನಿಕ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವು. ವಿವೋಚನೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಮಿಂಚುಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಗಡ ಗಡ ನಿಂತು ಭಟ್ ಭಟಲ್ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಧೂಳಿ ನ ಗಾಳಿ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನು ಒಂದುಮಾಡಿತು.

ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ, ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇರುವುದೇ? ಫಲಾರನೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಮಿಂಚು ಕಾಣಿಸಿತು. ಭಟ್ ಭಡಲ್ ಎಂದು ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಫಳ ಫಳನೆ ಮಳೆಯ ಹನಿಗಳು ಉದುರಿದವು. ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರೊಫೆಸರು ಕೊಡೆಯನ್ನು ತೆರೆದರು. ಸುಳಿಗಾಳಿ ರಾಚಿ ಅವರ ಕೈಯ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿತು. ಹಾರಿ ಹೋದ ಕೊಡೆ ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಒಂದಾನೊಂದು ಜೀವಿಗೆ ತಗುಲಿ ಅದು ಕತ್ತರಿಸಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿತು. ಮಳೆ ಹನಿಗಳು ಜೋರಾದವು. ಆರ್ತನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರೊಫೆಸರು ದಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತರು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುಚ್ಚಿ ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಪ್ರೊಫೆಸರಿಗೆ ಕಂಡದ್ದೇನು?

ಆರತಿ! ಎಡಗೈಲಿ ಸೈಕಲ್ಲು ಬಲಗೈಲಿ ಕೊಡೆ. ದೂಳಿನ ಕಣಗಳಿಂದ ಕೆಂಪಾದ ಮಳೆಹನಿಗಳು ಬಿಳಿ ಸೀರೆಯ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬೊಟ್ಟುಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮುಂಗುರುಳು ಕೆದರಿದೆ. ಆ ರಕ್ತವಾದ ಮುಖ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಮುಗಿಲಿನ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿದೆ. ಮಳೆ ಚಚ್ಚಿತು.

ತೆರೆದ ಬಾಯಿಯ Prof. ಅಶೋಕರು 'ಆರತಿ!' ಎಂದರು 'Thou! here?' ಎಂದರು.

"ಮಾಟಿಂಗ್ ಆಯಿತೇ ಸರ್?"

"ಯಾವ ಮಾಟಿಂಗ್?"

ಹೀಗೆಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೊಫೆಸರಿಗೆ ತಾವು ಹೇಳಿದ ಸುಳ್ಳು ನೆನಪಾಯಿತು. Oh thou who would'st with Pitfall and the Gin, Beset the road I was to wander in, ಚಿರತೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಈಗಲೀಗ ನಾನು ಕೆಟ್ಟೆ ಎಂದುಕೊಂಡ ಪ್ರೊಫೆಸರು.

" ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಇದೆ ಮಾಟಿಂಗ್ "

“ ಹಾಗಾದರೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ ಸರ್ ! ”

“ ಹೌದು. ಆದರೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ”

“ ಲಲಿತ ಕಲಾಭವನದ ಹೊರಗಡೆ ಸಿದ್ಧತೆಯೇ ? ”

“ !! ”

ಚಚ್ಚುತಿದ್ದ ಮಳೆ ಏಕಾದಂ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೋಡಗಳು ಹರಿಹಂಚಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮಳೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಗುಡಗು ದೂರದಲ್ಲಿ ಗೊಣಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಶೋಕರು ಮತ್ತೊಂದು ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದರು.

“ ಮುಂಗಾರಿ ಮಳೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಅಪಾಯ ಸರ್ ! ” ಎಂದಳು ಆರತಿ.

“ ಅಯ್ಯೋ ಏನಾಗುತ್ತೆ ಆರತಿ ? ಇಷ್ಟರಮೇಲೆ ! ”

“ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರದ ಕೆಳಗೇಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಸರ್ ! ಓದುತ್ತಾ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ”

“ ನನಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬೇಸರ ”

“ ಮ್ಯಾಟನಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ಸರ್ ! ? ”

“ ಸಿನಿಮಾ ಎಂದರೆ ತಲೆನೋವು ”

“ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇಸ್ಪೀಟಾಡಬಹುದಲ್ಲ ಸರ್ ? ”

“ I am not interested ”

“ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ? ”

“ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ”

“ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ? ”

“ ಅಯ್ಯೋ ಬೇಸರ. ಯಾರು ಹೇಳಿಕೊಡುವವರು ? ”

“ ಮತ್ತೆ ! ”

“ ಏನು ಮಾಡಲೂ ಬೇಸರ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೀಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ”

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಬೀದಿಯಲ್ಲೂ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಸೊಯ್ ಎಂದು ಕೋಲ್ಮಿಂಚೆರಗಿತು. ಹಿಂದೆಯೇ ಖಟ್-ಲ್ಲಟ್-ಖಟ್-ಖಟಲ್ ಎಂದು ಕೋಲ್ಮಿಂಚು ತಲೆಯಮೇಲೇ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಸಿಡಿಲೆರಗಿತು. ಆರತಿ

ಅಕ್ರಂದನ ಮಾಡುತ್ತಾ ನೆಲದಮೇಲೆ ಒರಗಿದಳು. ಪ್ರೊಫೆಸರು ತರತರನೆ ನಡುಗಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದರು. ಲಲಿತಕಲಾ ಭವನದೊಳಗೆ ಯಾರೋ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಿದರು.

ಅಶೋಕರು ಕಣ್ಣೆರೆದರು. ತಾವಿನ್ನೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಸುತ್ತಲೂ ಸಾಲ್ಕಾರು ಬೆಂಕಿಯ ಉಂಡೆಗಳು ತೀವ್ರ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ಮೈ ಬೆವರಿತು. ಸಾಲಿಗೆ ನಿರ್ದ್ರವವಾಯಿತು. ಕೈ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಡುಗುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಕರ್ಚೀಫ್ ತೆರೆದು ಆರತಿಯ ಮುಖವೊರೆಸಿದರು. ಅಲುಗಿಸಿದರು. ಆರತಿ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಚೀರಿದಳು. ತಕ್ಷಣ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಪ್ರೊಫೆಸರು ಸೈಕಲ್ಲನ್ನೇತ್ತಿ ಆರತಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಾ ಒಬ್ಬನು ಓಡಿಬಂದ. ಬಂದು ಪ್ರೊಫೆಸರಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ. ಅಶೋಕರು ತತ್ತರಿಸಿದರು.

“ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ” ಎಂದು ಓಡಿಬಂದವನು ಕೂಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ, ಆರತಿ ಸೈಕಲ್ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಅಶೋಕರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ತಮಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದವನು ತಮ್ಮ ಮಾಜಿ ಶಿಷ್ಯ ಎಂದು ವೇದ್ಯವಾಯ್ತು. ಅವನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಸಿದರೂ, ಕೈಯೆತ್ತುವವರಾರು ಎಂಬ ಬೇಸರದಿಂದ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಮಾಜಿ ಶಿಷ್ಯ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ‘ನಮಸ್ಕಾರ ಸರ್’ ಎಂದ.

ಅಶೋಕರು ‘ನಮಸ್ಕಾರ’ ಎಂದರು.

“ಅದು ಹೋಯ್ತೇನ್ಸಾರ್”

“ಏನು?”

“ಅಬಬಬ. ಹಿಂಗೇ ಸಿನಿಮಾಕ್ಲೋಗನ ಅಂತ ಹೊಂಟಿದ್ದೆ ಸರ್. ಸಿಡ್ಲು ಬೆನ್ನೆತ್ತಿಂದು ಬಂತು.”

“ಸಿಡಿಲು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯ”

“ಯಾಕ್ಲೆತ್ತಲ್ಲ ಬಿಡ್ರೀ ಸಾರ್. ಸಾನ್ಸರ್ಪುಕಾರೆ ನೀವ್ನಿಂಕದಿರಲ್ಲ ಇಲ್ಲೇ ಒಂದ್ನಾ ಕೈದು ಕಂಡ್ಲಂಗಾತು. ನಿಮಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲೇ ಸರ್!”

“ನಾನು ಸಿಡಿಲಿಗೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯ”

“ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ?”

“ಇಲ್ಲ”

“ಭೂಕಂಪ?”

“ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಭೂಕಂಪ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ”

“ ಕತ್ತಲಗೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ ”

“ ದೊಂಬಿಗೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ ”

“ ಹಾವಿಗೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ ”

“ ಹುಚ್ಚುನಾಯಿ, ಕಾಡಾನೆ, ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ಹೆಬ್ಬಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಸರ್ ? ”

“ ಚಿರತೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯ ನಾನು ! ”

“ ಅದಕ್ಕಾಕ್ಕೆ ದರ್ತಿ ಸರ್ ”

“ ಅದು ಸುಪ್ತಜೀತನದ ಗುಪ್ತವ್ಯಾವಾರವಿರಬೇಕು. ”

“ ಬರ್ತಿನಿ ಸರ್ ” ಎಂದ ಶಿಷ್ಯ.

“ ಒಳ್ಳೇದವ್ವಾ ” ಎಂದರು ಅಶೋಕರು.

“ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಕಾಶ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿತ್ತು. ಮದ್ದಾನೆಯಂತಹ ಮೋಡಗಳು ಆಕಾಶದಂಚಿನ ಮಡುಗಳಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೇಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ”

ಅಶೋಕರಿಗೆ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ‘ಮುಂದೇನು !’ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ವ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗರೇಟುಗಳು ಮುಗಿದುಹೋಗಿದ್ದವು. ಯಾರೋ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಿರಬೇಕು—ಅದರ ವಾಸನೆ ಅವರ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಿರು ಬಿಸಿಲಿನ ಧಗೆ ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಮರದ ನೆರಳು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಂತನ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯೊಂದು ‘ಆಯ್ಯೋ’ ಎಂದಿತು. ಅಶೋಕರ ಮೈ ಕಂಪಿಸಿತು. ಬೆವರು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹೊಮ್ಮಿತು. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಡೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಗರಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರು.

ಚಿರತೆ ತನ್ನ ಅಂಗಾಲನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರೊಫೆಸರ ಕೈಯಿಂದ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟಿನ ತುಂಡನ್ನು ತುಳಿದ ಚಿರತೆಯ ಅಂಗಾಲಿಗೆ ನೋವಾಗಿರಬೇಕು.

ಅಂಗಾಲನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಿರತೆ ಜೋಲಿ ಹೊಡೆದು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಪ್ರೊಫೆಸರು ಚಿರತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

“ Thank you Sir ” ಎಂದಿತು ಚಿರತೆ.

ಅಶೋಕರು “ನಾನು ಪ್ರೊ. ಅಶೋಕ್. ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿ ಅಧೀನಿಯಂನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದಾಗ ಆ ಸಿಗರೇಟು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು ನಿಮಗೆ ನೋವಾಯಿತೇನೋ?” ಎಂದರು.

ಚಿರತೆ “ಇಲ್ಲ ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾ alias ಚಂದ್ರಮುಖಿ ಲಲಿತಕಲಾ ಭವನದ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್. Glad to meet you” ಅಶೋಕ್ “The pleasure is mine”

ಚಿರತೆ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

“ಶಿವ ಶಿವಾ!” ಎಂದರು ಅಶೋಕರು.

ಕೋಣೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಪ್ರೊಫೆಸರು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು ಅವರಿಗೆ ಜಂಪು ಹತ್ತಿತು.

ಟೋಕಿಯೋ. 1964. ಒಲಂಪಿಕ್ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ. ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಫೈನಲ್ಸ್. ಭಾರತ Vs ಚಿಲಿ. ಸಮಯಧರ್ಮದ ಸ್ಕೋರು 3-0. ಭಾರತ ಲೀಡಿಂಗ್, ಜಗತ್ತೇ ನೋಡುತ್ತಿದೆ.

ಜಗತ್ತೇ ಅರಿತಂತೆ ಭಾರತದ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಯಶಸ್ಸು ಅದರ ಫಾರ್ಮ್‌ಡುಗ್ಗೆಳಾದ ಚುನಿಗೋಸ್ವಾಮಿ, ಜರ್ನೇಲ್‌ಸಿಂಗ್, ಆರ್ಲೆಂಡೋ ಮತ್ತು ಅಶೋಕರ ದೆಸೆಯಿಂದ ದೊರೆತಿದೆ. ಕ್ರೀಡಾರಂಭದ ವಿಸಲ್ ಆಯ್ತು.

ಸೋಲೋ ಬರ್ಸ್ತ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಅಶೋಕರು ಎದುರಾಳಿಗಳ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಲಿಯ ರಕ್ಷಣಾವ್ಯೂಹದ ಆ ಆರು ಜನ ಎದುರಾಳಿಗಳು ಅಶೋಕರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಗುದ್ದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ, ಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ, ರಾಕೆಟ್ಟಿನಂತೆ ಚಲಿಸುವ ಅಶೋಕರು ಚೆಂಡನ್ನೂ, ದೇಹವನ್ನೂ ಅವರ ಆಕ್ರಮಣ ವಲಯದಿಂದ ಈಚೆಗೆ ತಂದರು. ಇನ್ನೇನು ಗೋಲ್ ಹೊಡೆಯಬೇಕು. ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯೂಹದ ಮುಖ್ಯಸ್ತ ಅಶೋಕರ ತಲೆಗೆ ಮುಷ್ಟಿ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಿದ. ವ್ಯೂಹದ ಇನ್ನೆವರು ‘well-done’ ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ರೇಗಿದ ಅಶೋಕರು ಎದುರಾಳಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಗುದ್ದಿದರು. ಅವನು ಅಶೋಕನನ್ನು ಕಬಳಿಸಲು ಬಾಯ್ತೆರೆದ. ಅಂಪೈರ್ ವಿಸಲ್ ಊದಿದ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಒದರಿದರು. ಅಶೋಕರು ಹಿಂಲಾಗ ಹಾಕಿ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಹರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಎದುರಾಳಿಯ ಒಂದು ಹೊಡೆತದಿಂದ ಅಶೋಕರು ಮೂರ್ಛಿತರಾದರು. ಆರು ಜನರು ಅವರನ್ನೆತ್ತಿ ತಮ್ಮ ಗುಡಾರಕ್ಕೊಯ್ದರು. ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಮರುದಿನ Foot Ball Finals Abandoned.

Indian Ace Forward joins enemy camp Ashok to
play for Chile in Replay ಎಂಬ ತಲೆಬರಹ ಸಕ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅಶೋಕರಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಭಾವಣೆಯ ಪ್ಲಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ತಲೆಯ
ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. (ಸಶೇಷ)

—ಆ. ರಾ. ಸೇ.

ಅಕಾಶವಾಣಿಯ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಟಣೆ
“ಈ ದಿನ ಯಾವ ಮರುಪ್ರಸಾರವೂ ನಮ್ಮ ನಿಲಯದಿಂದ ಇಲ್ಲ.”

ಜಾಕರ್ಟಾ ಚಲೋ!

ಜೂನ್ ಜುಲೈ ಬಂತು. ರಿಸಲ್ವುಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬಂದುವು. ಕೆಳಗಿನ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದವರು ಮೇಲಿನ ಹಂತಕ್ಕೆರುತ್ತಾರೆ. ಸೀಟೆಗಾಗಿ ಪರದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆಯ ಹಂತಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದವರಿಗೆ ಗೋಳು. ನೌಕರಿಗೆ ಕಾದಿರುವವರೇನೋ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರಾದರೂ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆಯುವವರಲ್ಲ, ಅವರದೇ ಸಮಸ್ಯೆ. ಪರದೇಶಗಳವರ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಗ್ಗದರದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರ್, ವಾಚು, ಇಸ್ಟ್ರಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ವೇನಾಗಳನ್ನಾದರೂ ತಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತರೆದುರಿಗೆ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಆಸೆ. ಅಂತಹ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಬೇಕಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ, ರೋಮ್, ಲಂಡನ್, ಹ್ಯಾಂಬರ್ಗ್, ಬೋಕಿಯೋ, ತೊರೊಂತೊ, ಮೊವಲಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಭರ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ಯಾರೂ ನಿರಾಶರಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಜಾಕರ್ಟಾದಲ್ಲಿ ಸುಕರ್ಣ, ಸುಬಾಂಡ್ರಿಯೋ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಾಕತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಆ ಕಡೆ ನುಗ್ಗಬಹುದು.

ಅಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆರುವ ಹೊಸ ವಿಷಯ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದು. 'ನಾವು ಸಮ ನಿಮಗೆಂದು' ಇತರ ಆಫ್ರೀಶಿಯಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ 'ಸೊಕ್ಕಿನಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ' ನಿಲ್ಲುವಂತಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಲೇಬೇಕು.

ಯಾವುದು ಈ ವಿಷಯ? ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣವೇ? ಅಲ್ಲ. ಹೆರರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಿಣ, ಗಳಿಸೋದಕ್ಕೆ ಪೆಕಿಂಗ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಜಾಗ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಜಾಕರ್ಟಾದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸೋದು 'ಸಮ್ಮೇಳನ ತಂತ್ರ' ಎಂಬ ಹೊಸ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯ. ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿ ಎರಬಿಸಿಲ್ಲ.

ಮೊನ್ನೆ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಫ್ರೋ ಏಶಿಯಾ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ನಡೆದ ಪ್ರಿಸರೇಟರಿ ಕಮಿಟಿಯ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಮಾದರಿ

ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಸುಕರ್ಣ. ಅಂದಿನಿಂದ ಏಶಿಯಾ ಉಪಖಂಡದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಈ ನವೀನ ತಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಅರಿಯಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸಹಜ.

ಸಮೀಪದ ಕರೆಯುವ ಕ್ರಮ, ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆರಿಸುವ ಬಗೆ, ಆಗದವರನ್ನು ದೂರವಿಡುವ ಮಾರ್ಗ, ಬಂದವರು ನಮ್ಮ ಲಾಂಗೂಲವನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ನಾವೆಂದುದಕ್ಕೇ ಸೈಗುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ, ನಾವು ಹಾಕಿದ ಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲೊಪ್ಪದವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಗಟ್ಟಿಸುವ ಬಗೆ, ಡಿಪ್ಲೊಮಾಟಿಕ್ ವಿಷಯ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು, ಹಗಲನ್ನು ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಹಗಲೆಂದು ಸಾಧಿಸುವ ರೀತಿ, ಇದ್ದುದನ್ನು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲದುದನ್ನು ಇದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿ ಸಮೀಪದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತೆಂದು ಘೋಷಿಸುವ ಗತ್ತು-ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಆರಿಸಿರುವುದೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಉಳಿಗಾಲ. ಆಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯ, ಜಿಲ್ಲೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು, ಪಂಚಾಯತ್ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಆಫ್ರೀಶಿಯಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದದ್ದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ ಅದ್ದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಜಾಕರ್ತಕ್ಕೆ ನೂಕಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಡಿಗ್ರಿಯಿದ್ದವರು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಂಜಗಳಂತಿರುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಅಂಥವರೇ ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವವರು. ಸಮೀಪದ ತಂತ್ರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸುಕರ್ಣರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸದೆಬಡಿಯುವ ಕಲೆ ಬೇರೆ ಕಲಿತು ಬರಬಹುದು. ಅಂಥವರು ನೂರಾರು ಜನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿ ನಾವು ಅಪ್ರತಿಮರೆನಿಸಿಯೇವು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸೀಜನಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಪರದೇಶಿ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಶ್ಲೋಗನ್ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಜಾಕರ್ತ ಚಲೋ !

ಪಂಚಪಂಚ್ಚೈಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಂಚಾಲಿಯಂತೆ
ಹೊಂಚಿ ಸುಡುವುದು ಕುಲಕುಲನೆ
ನೇರಳೆಯ ಮರದಡಿ
ಸತ್ಯವನು ನುಡಿವಾಗ
ಪಂಚಪತಿಗಳು ಇರಲು ಮಿಕ್ಕವನ ನೆನೆದಂತೆ

ಅಭಯ ವಚನ

ರಾಜೀವವುರದ ಕಾಲೇಜ್ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯರು. ಅಪಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯರೂ ಕೂಡ. ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಎಂಟು ಹತ್ತು ಜನರ ಗುಂಪೊಂದು ಯಾರನ್ನು ಕಂಡರೂ ಲೇವಡಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೇಟಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊಠಡಿ ಕೊಠಡೀಗೂ ಬೆಳಗಿನ ರೂಮು ಹೋಗಿ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡುವುದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಧಾರದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಗೆಯುವುದು, ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ರಂಗು ಹಚ್ಚುವುದು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈನೆರವಾಗುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಗುಬ್ಬಾಲೆ ಶಾಮಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂಕುಮಂಕಾಗಿದ್ದ ಶಾಮಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಮಾತೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದ. ಹೀಗಾಗಿ ಗುಂಪಿನ ಹುಡುಗರು ಇವನನ್ನು ಗುಲ್ಲೆಬ್ಬಿಸುವುದು ನಿತ್ಯವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಗೆದ ಬಟ್ಟೆ ತಂದು ಇಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಬನೀನೆಲ್ಲೋ, ನನ್ನ ಚಡ್ಡಿಯೆಲ್ಲೋ ಎಂದು ಸತಾಯಿಸುವುದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಲುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ನೀನು ತಂದುಕೊಡಲೇ ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ಗೋಳು ಹುಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಗುಬ್ಬಾಲೆ ಶಾಮಿ ಮೇಲೆ ಕಿಲಾಡಿತನ ಹೇರಾ ಇದ್ದರು.

ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಶಾಮಿ ಕೇಗಿರಬೇಕಲ್ಲ! ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಾದರೂ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಲ್ಲ!! ಜಡಭರತನ ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ತಾನು ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದ; ಸಾವಧಾನವಾಗಿ.

ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಗುಂಪಿನ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಒಂದುರೀತಿಯಾಗಿ ವಶ್ಯಾ ತ್ತಾಪ ಉಂಟಾಯಿತು. “ಇನ್ನೇನು ಈ ವರ್ಷ ವ್ಯಾಸಾಗಲಿ, ಫೈಲಾಗಲಿ, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಬಿಡೋದು ಖಂಡಿತ. ಶಾಮಿನ ಗೋಳು ಹುಯ್ದುಕೊಂಡರೂ, ಅವ ತಿರುಗಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಜತೆ ಪಂಚೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನು ಉಳಿದಷ್ಟು ದಿವಸ ನಿನ್ನ ಸತಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡೋಣ” ಎಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಒಂದು ಸಂಜೆ ಗುಂಪಿನ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಶಾಮಿನ ಕರೆದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಸಿ, ಪಂಚೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಅಭಯವಚನವನ್ನು ಇತ್ತರು.

ಆಗ ಶಾಮಿ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳುತ್ತಾ “ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಕೊಡೋ ಕಾಫಿಯಲ್ಲಿ ಬೂಡ್ಸ್ ಬಣ್ಣ ಕದರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಚ್ಚಲಮನೆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುಕ್ಕೆ ಕೊಡುಲ್ಲ. ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೀಳುಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನೂ ಅಭಯವಚನವನ್ನಿತ್ತ.

ರಂಗು ರಾಕೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ

“ಅಬ್ಬಾ! ಏನು ಅದೃಷ್ಟ ಅವಳು? ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೋ? ಜಾತಕ ತರ್ನಿ ನೋಡ್ಬೇಕು. ಯಾರ್ಗುಂಟು? ಯಾರ್ಗಲ್ಲ? ಈ ವೈಭೋಗ? ಎಂದು ಉದ್ಗಾರವೆತ್ತಿದಳು ರಂಗು.

ಏನೇ ಅದು ನಿನ್ ಪ್ರಲಾಪ? ಯಾರ್ರು ಅದೃಷ್ಟ? ನಿನ್ ಮಕ್ಕು ಮದ್ದೆ ಆಗ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಇನ್ನೂ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ಆಗ್ಬೇಕು? ಯಾರ ಜಾತಕ ತರಿಸ್ತೀಯಾ?” ಎಂದು ಸಣ್ಣ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರಲಿದರು ರಾಯರು.

“ಆಯ್ಯೋ ರಾಮ! ಯಾರ್ರು ಅಲ್ಪೀ. ಆ ರಷ್ಯನ್ ಮಹಿಳೆ ವೇಲೆಂಟೀನಾ ಅದೃಷ್ಟಾನ ಕೊಂಡಾಡ್ತಿದ್ದೆ ಅಷ್ಟೆ.”

“ಅಲ್ವೇ, ಈಗ್ಯಾಕೆ ಬಂತೆ ಅವಳ ಜ್ಞಾಪಕ? ಅವಳು ಗಗನಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ದಿವ್ಸ ಆಯ್ತು. ಈಗ ಅವಳ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ?”

“ಈಗಲ್ದೆ ಇನ್ನಾವಾಗ ಮಾಡ್ಲೀಂತ? ಮನೇಲಿ ಓದೋಕೆ ವೇಪರು ತರ್ಸೋಲ್ಲಾ, ಸುದ್ದಿ ಕೇಳುಕ್ಕೆ ರೇಡಿಯೋ ಇಲ್ಲಾ, ಎಲ್ರ ಕೈಲೂ ದಾಟೊಂಡು ನಿಮ್ ಕೈಗೆ ಬರೋ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಹಳೇ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಂದಾಗ್ಲೇ ತಾನೇ ನಾನು ಓದೋದು? ಅಲ್ಪೀ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆ ತೆಗೀಲಿ ಅವಳ ಫೋಟೋನೆ, ಯಾವ ವೇಜು ತೆಗೀಲಿ ಅವಳ ಗಗನ ಯಾತ್ರಿ ಸುದ್ದೀನೇ. ಹುಂ....ಭೂಮಿಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ರೆ, ಅವಳ ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟೀಕು.”

“ಅಲ್ಲಾ ರಂಗು, ಎಲ್ಲಾ ವೇಲೆಂಟೀನಾ ಆಗ್ಬಿಟ್ಟು ಗಗನ ವಿಹಾರ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ರಿ, ಭೂಮಿಮೇಲಿದ್ದು ದೋಸೆ, ಇಡ್ಲಿ ರುಬ್ಬೋ ನಿನ್ನಂತ ಹೆಂಗಸ್ತು ಅದ್ರಲ್ಲೂ ನಮ್ ರಂಗು ಹಾಗೆ ಇರೋರು ಯಾರು?”

“ನೀವೇನೇ ಹೇಳಿ ಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸಿದರೆ, ಅವಳ ಹಾಗೆ ವಿಶ್ವಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯಬೇಕು.”

“ಬಿಡೆ, ಏನು ಮಹಾ ಕಷ್ಟ? ನಿಮ್ ಸೋದರಮಾವ ಡೆಲ್ಲಿಲಿ ಗಣ್ಯರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯ್ಸಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸುವ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಪೇಸ್ ರಾಕೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳೆ ನೀನೇ ಯಾಕಾಗಾ ರ್ಡ್?”

“(ಅಣಕದಿಂದ) ಯಾಕಾಗ್ಬಾರ್ ? ಅಲ್ಲಾ, ಡೆಲ್ಲಿಲಿರೊ “ತಳಕು” “ಫಳಕು” ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಕೋಣನೂರು ಹನುಮಂತರಾಯರ ಪತ್ನಿ ರಂಗಲಕ್ಷ್ಮೀನ ಆರಸ್ವೇಡ್ವೇ ! ಈ ಐದು ಮಕ್ಕನ್ನ ಯಾರ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗೋದು ಅಂತ ?

ನೀನು ಹೊರಡೋದು ಒಂದು ನಿರ್ಧರವಾದ್ರೆ, ಈ ವಾನರ ಸೈನ್ಯಾನ ಹೇಗಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಕೊಳ್ತೀನಿ !”

“ಭಾನುವಾರ ಅಂತ ಈರುಳ್ಳಿ ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಹುಳಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ತಿಂದ್ರೆ ಹೊಟ್ಟೀಲಿ ಏನಾದ್ರೂ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತ್ಯೀ? ಏನೇನೋ ಬಡಬಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗೋಳ್ಳಿ. ನಾನು ಮಿಕ್ಕ ಪತ್ರಿಕೇನೆಲ್ಲಾ ತಿರುವಾಕ್ತೀನಿ.”

“ಇಲ್ಲೋಪ್ರಿ ವೇಲೆಂಟೀನಾ, ಅವಳ ಗಂಡ ಬೈಕೊ ವಿಸ್ಕಿ ಫೋಟೋ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ! ನಿಮ್ಮೆ ಸರು ಹನುಮಂತರಾಯರಾದ್ರೂ ಹಾರೋ ಭಾಗ್ಯ ಆ ದೇವರು ಕೊಡ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಸ್ತಾ ? ಸರಿ ಆಗ್ಲಿ ಕನಸಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸು ತ್ತಿರಬಹುದು. ಗೊರಕೆ ಹೊಡೀತಿದಾರೆ.

* * * *

“ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀಯಾ ರಂಗು ? ಅಂತೂ ನಿನ್ನಾಸೆ ಪೂರೈಸ್ತು. ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಯಾಸಾಟಿ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ಸ್ ಬಂದಿದಾರೆ. ‘ಪುಳಕ್, ಪುಳಕ್’ ಅಂತ Flash Photo ತೆಗೆದಿದ್ದೂ ತೆಗೆದದ್ದೆ. ರಂಗು ! ಎಷ್ಟು ದಪ್ಪ ಹೂವಿನ ಹಾರ ಹಾಕಿ ದ್ದಾರೈ ನಿಂಗಿ ! ನನ್ ಮದ್ದೇಲಿ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ನನಗೆ ಒಂದೆಳೆ ಹಾರ ಹಾಕಿ ಆಯ್ತು ಅನ್ನಿದ್ರು. ಈ ವೈಭೋಗ ಅನುಭವಿಸ್ಬೇಕು ಅಂತ ಅದೆಷ್ಟು ಹಂಬಲಿಸಿದ್ಯೇ ?

“ಸಾಕಾಡ್ರಿ ನಿಮ್ ಮಾತು. ವೆಂಗು ವೆಂಗಾಗಿ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ ಕಡೆ ನೋಡ್ಬಾರ್. ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನನ್ ಪಕ್ಷಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತೊಳ್ಳಿ. ನನ್ ಫೋಟೋ ಜೊತೆ ನಿಮ್ಮೂ ಬೀಳುತ್ತೆ.”

“ನಿಜ ; ನಿಜ ; ‘ಹೂವಿನಿಂದ ನಾರು ಸ್ವರ್ಗ’ ಅಂತ ವೇಪರ್ನಲ್ಲಿ ನಂದೂ ಹೆಸರು ಬೀಳುತ್ತೆ.”

“ಹುಂ....ಸಿಗ್ನಲ್ ಕೊಡ್ತಿದಾರೆ. ನಾನಿನ್ನು ಬರ್ಲಾ ? ಮಕ್ಕಳ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಸೀನೀಗೆ ಸೆಳವು ಬಂದಾಗ ಆ ಗೂಡಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೋ ಕರೀಶೀಷೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಿ. ನಾಣೀಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬರ ಬಂದ್ರೆ ಸೋಡಾ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕುಡ್ಸಿ. ಸಾತಿಗೆ ಉಬ್ಬಸ ಹೆಚ್ಚಾದ್ರೆ ಪಂಡಿತರ ಹತ್ತಿರ ಗೂರು ಔಷಧಿ ತಂದು ಹಾಕಿ. ಭೀಮನ್ನ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಮಾಡಿಟ್ಟರೋ ಅಡ್ಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ದೆ ತಿನ್ನಿಡ್ತಾನೆ. ಕೈ ಮಗೂಗೆ ನಾಳೆ ಎಣ್ಣೆ ಕುಡ್ಕೋ ದಿನ. ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡಿ ಕುಡ್ಸಿ. ಹೊಟ್ಟೆ ಸಾಫ್ ಆಯ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ಸರಿಯಾಗಿ

ನೋಡೋಳ್ಳಿ. ಓಹೋ! ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ಅಂತ ಕರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಬರ್ತೀನಿ. ಭೂಮಿಗೆ ಜೀವಂತವಾಗಿ ವಾಪಸ್ಸಾಗ್ಗೀಂತ ತಿರುಪತಿ ದೇವರೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಮುಡಿಪು ಕಟ್ಟಿಡಿ. ಬರ್ಲಾ? ಜುಮ್ ಎಂದು ರಾಕೆಟ್ ಹೊರಟಿತು ರಾಯರು ಸ್ವೀಕರಣ ಬಾಯಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂತರು. “ಹಲೋ ...ಹಲೋ”

“ರಂಗು....ರಂಗು ನಾನು ಮಾತಾಡ್ತಿರೋದು ಹನುಮಂತರಾಯ. ಏದೈದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ನಿನನ್ನ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಸ್ತಾ ಇರು. ಹೇಗಿದೆ ಗಗನ ಸಂಚಾರ?”

“ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದೆ. ನೋಡಿ, ಹೊರಡೋ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಜಾಡಿ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚೋದು ಮರು ಬಂದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಸಿ ಬಟ್ಟೆಕಟ್ಟಿ.”

“ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ಚಂದ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೇ?”

“ಅಬ್ಬ! ಅದನ್ನ ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ? ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ವಜ್ರದ ಹಾಗೆ ಚಂದ್ರನೇ ಅದರ ಪೆಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ವಜ್ರಾಹಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ....”

“ಆಯೋ ಕರ್ಮವೇ! ಆಕಾಶದಲ್ಲೂ ಒಡವೆ ಆಸೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಲ್ಲಾ?”

“ನೋಡಿ....ರಂಗು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರೋದು. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪಾತಮ್ಮ, ಅರ್ಧ ಬಟ್ಟು ಕಾಫಿಪುಡಿ ಸಾಲ ಕೊಡ್ಬೇಕು. ಭೀಮನ್ನ ಕಳ್ಳಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ. ಹಾಲು ಒಂದು ಪಾವು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡ್ಬಿಡಿ. ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಎರಡೂರು ಗಿಡ್ಡಲ್ಲಿ ಟೊಮೆಟೋ ಕಾಯಿದೆ. ಸೊಪ್ಪಿನವಳು ಏಳು ಪೈಸೆ ಬಾಕಿ ಕೊಡ್ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೊಪ್ಪು ತೊಗೊಂಡ್ಬಿಡಿ. ತರ್ಕಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ಬೇಡಿ.”

“ಮಹರಾಯ್ತಿ ಭೂಮಿ ಬಿಟ್ಟು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹೋದ್ರಾ ಯಾಕೆ ಮನೆ ಚಿಂತೆ ನಿಂಗಿ? ಹಾಯಾಗಿ ಗಗನ ಯಾತ್ರೆ ಜುಂ ಅಂತ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಾ. ನಾವೂ ಹಾಯಾಗಿ ಉಸುರಾಡ್ಕೊಂಡು ಇರ್ತೀವಿ.”

“ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳ್ವಿ. ನಾನು ಜೀವದ ಆಶೆ ಬಿಟ್ಟು ಆಕಾಶಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡ್ತಾ ಇರೋವಾಗ, ನೀವು ಧಾಂದಲೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕೈ ತೊಳ್ಳೊಳ್ಳೋದಾ?

“ನೀನೇನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಾನು ಮಕ್ಕು ಆರಾಮವಾಗಿ ಇದ್ದೀವಿ.”

“ಏನಂದ್ರಿ! ನಾನಿಲ್ಲೆ ಇರೋದು ನಿಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆ? ಅದ ಕೈನಾ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ಆಕಾಶಕ್ಕಟ್ಟಿದ್ದು?”

“ಹೆ....ಹೆ....ಹೆ....ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಆಸೆ ಪಡ್ತಿದ್ಯಲ್ಲಾ, ಗಗನ ವಿಹಾರ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ. ನನ್ನದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಜನ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಆರಿಸ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ....ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು ಅಂತ.”

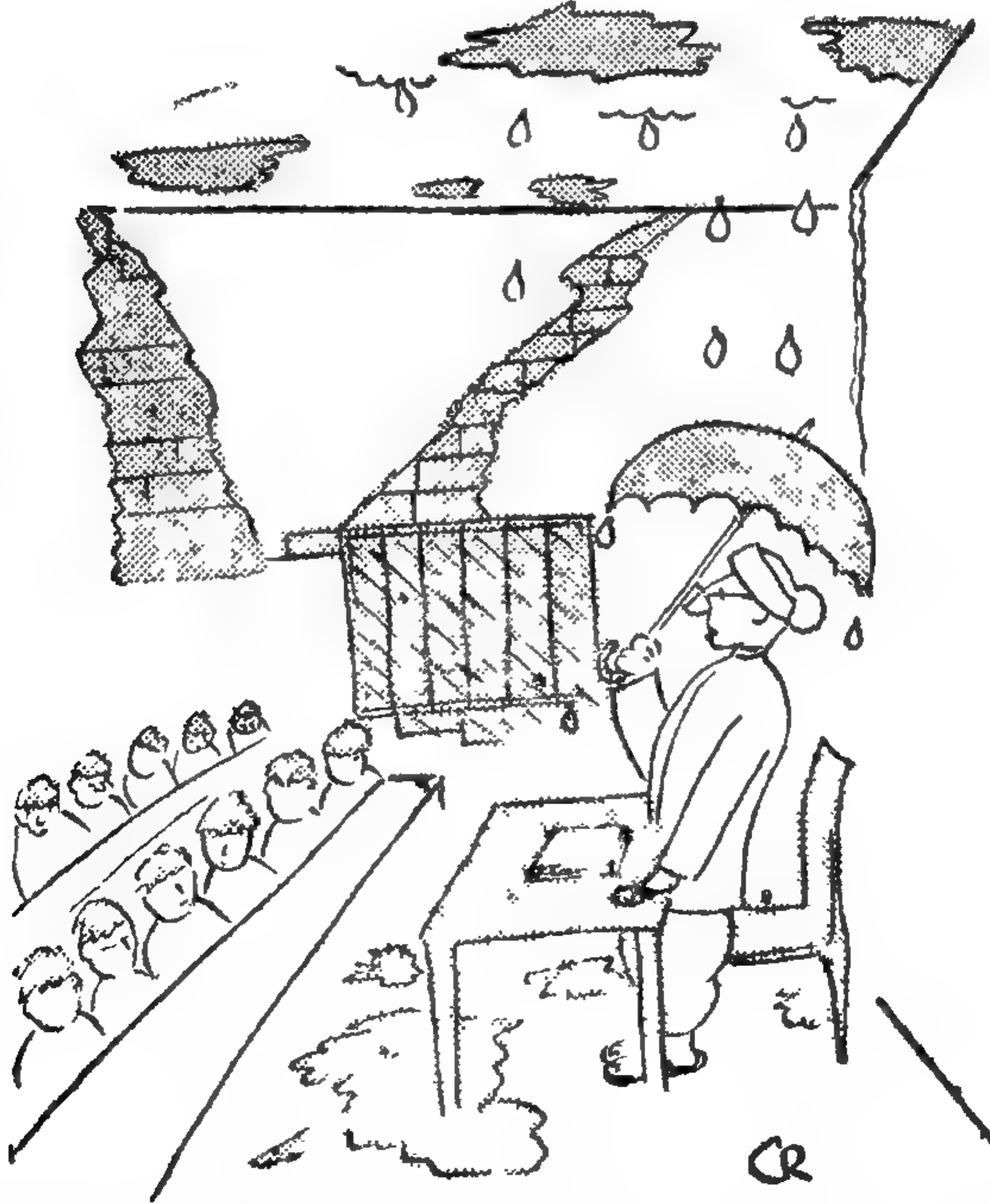
“ ಸಂತೋಷ ಆಗ್ಲೆ ಇನ್ನೇನಾಗುತ್ತೆ. ನನ್ನನ್ನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಆಟ ಆಡ್ಬೋದು ಅಂತ ಈ ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದ್ದಾ?”

“ ಅಲ್ವೇ, ಮನೆಯಿಂದಾಚೆ ಹೋದ್ರೆ ಜಗಳ ಇಲ್ದೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಎಪ್ಪತಿರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಹಾಯಾಗಿ ಇರ್ಬಹುದು ಅಂದ್ರೆ, ಹೊರಟ ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಗೆ ಮೇಲ್ನಿಂದ ಶುರು ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಲ್ಲೆ ” ನನ್ ದುರದೃಷ್ಟ, ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದ್ರೂ ಶನೇಶ್ವರನ ಕಾಟ ಅಂತ....

ಏನು? ಏನಂದ್ರಿ? ಯಾರ್ರೇ ಶನಿ? ನೀವೋ ನಾನೋ? ಅದು ಹೇಗಂದ್ರಿ? ರಾಕೆಟ್ಟಿಂದ ಧುಮುಕಿ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನಿ ನೋಡಿ-ಇದೋ....ಬಂದೆ....ಬಂದೆ....

“ ಇಲ್ವೇ ಮಹಾತಾಯಿ! ತಪ್ಪಾಯ್ತೆ... ಬೇಡ ಕಣೆ....ಇನ್ನೂ ಗಗನದಲ್ಲೇ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಇರೇ....ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಾ....ಆಯ್ಯೋ! ಎಂದು ಉಂಡು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಲಗಿ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ರಾಯರು ಮಂಚದಿಂದ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಎದುರಿಗೆ ಕೂತಿದ್ದ ಆರ್ಧಾಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿದರು.

—ಸುನೀತಿ ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ.

ಯಾರಾದ್ರೂ ಹೇಳ್ತೀರೋನೋ! ನಾವು ಎಷ್ಟನೇ ಪಂಚನಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತ!

ಬಾಳ ಬೋಧೆ

ಆಟ ಊಟ
ಮಾಟ ಕಾಟ

ಜೈಲು ತೋಟ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಓಟ

ರಾನುಯ್ಯಾ! ಷೇಕ್ ಅಬ್ದುಲಾ ನನ್ನು ನೋಡು. ಎಷ್ಟು ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆ ದಿದ್ದಾನೆ? ಎಷ್ಟು ಹುಲುಸಾಗಿ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ತೋಟವನ್ನು ಬೆಳೆ ಸಿದ್ದಾನೆ?

ದೇಶ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಅಂತ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೂಡಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದವರೆಲ್ಲಾ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತದ ಮೂಗು ದಾರ ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸ್ವಾ ತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಕಂಡೆ ಯಲ್ಲಾ!!

ಆದರೆ ಈಗ ಎರಡನೇ ಪಟ್ಟು ಹಾಕೆ ಷೇಕ್ ಸಾಹೇಬರು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದೇನು ಆಟ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನೋಡು? ಅದೆಂತ ಮಾಟ ಹೂಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನೋಡು!

ಇಂಡಿಯಾ ಪಾರ್ಕಿಸ್ಥಾನಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಸಂಧಾನ ಹೂಡುವ ಆಟ ಕಟ್ಟಿ, ಶಾಂತಿ, ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಬಾಯ್ತುಂಬ ಆಡಿ, ನೋಬೆಲ್ ಶಾಂತಿ ಪಾರಿ ತೋಷಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಗುಜ ರಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ತೆ ಕಡೆ ಗೊಂದು ಕಾಲು, ಸೊಸೆ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಕಾಲು ಇಟ್ಟು ದೊಂಬರ ಕುಣಿತ ಕುಣೀ ತಿದ್ದಾರೆ ನೋಡು!

ಕಲಿ ಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಣಿ ದವರೇ ಗೆದ್ದರು. ಕೂತ ವರೇ ಸೋತರು. ಬೊಬ್ಬೆ ಇಟ್ಟವ ಬಾಳಿದ. ತೆಪ್ಪ ಗಿದ್ದವ ಬೋಳಿಸಿ ಕೊಂಡ.

ಹೇಳಿ ಬರೆಯಿಸಿ:—

ಆಟ. ಷೇಕರು. ಕುಣಿತ ಗೆದ್ದ
ನೋಟ ಚೆನ್ನು. ಕಾಟ ಬಹಳ.

ಕಾಮರಾಜರ ಉದ್ಘಾಟನೆ

“ಯಾವೂರಯ್ಯ ನಿನ್ನದು,” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಬಲು ರಭಸದಿಂದ ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅವ. ಹಣೆಯ ಬೆವರನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವ ಹೇಳಿದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಭಾಷಣಗಳ ತೆರದಲ್ಲಿಯೇ! “ನನ್ನದು ಕಾವೇರಿ ಪಟ್ಟಣದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಕಾರಮಂಗಲಂ.” ಎಂದು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕೂಲಿಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾಕಯ್ಯಾ ಬಂದೆ, ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ “ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ನನಗಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಅದರ ಕಪಿಲೆ ಭಾವಿ ಇಂದ ನೀರು ಎತ್ತಿ ಜಮೀನು ಮಾಡಬೇಕು. ಕಪಿಲೆ ಭಾವಿನ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ತೋಡಿದೆವು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂತು. ಬಿತ್ತನೆ ಹಾಕಿದೆವು. ಅದರ ಮಳೆ ನಿಂತಾಗ ಭಾವಿಯೂ ಒಣಗಿಹೋಯಿತು. ಅರ್ಧ ಬೆಳೆದ ಪೈರೂ ಒಣಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮೂರು ವರ್ಷ ಹೀಗಾಗುತ್ತಲೂ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಅಸ್ತಿಪಂಜರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರು. ಕಾಲುವೆ ತೋಡಿದರೆ, ಈ ಕಾಲುವೆ ಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಳಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರಂತೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ನೀರು ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು, ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೂ ಹಿಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಬಂದೆ.” ಎಂದು ಅವ ಎಲಡಿಕೆ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಚವ್ವರಿಸುತ್ತ, ಜೀನ್ ಅಂತ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಉಗುಳಿ ಹೇಳಿದ. ಪಿಕಾಶಿ ಹಿಡಿದು ತಿರುಗಿ ಅಗೆಯುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ

ಕಾವೇರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದರು. ಅಗ ಸಹಸ್ರಾರು ಕೂಲಿಗಳು ಕಾವೇರಿ ದಡದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತನಕ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ವೈಸೂರಿನ ರಾಜಧಾನಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸುಖ, ರಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆಂದು ದುಡಿಯುವವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳಿರಬಹುದು ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಆ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದವನು ಕಾರಮಂಗಲದ ಸೋದರ.

ಎರಡನೆಯವ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ. ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ.

“ಕರ್ನಾಲ್ ಕಡೆಯವ ನಾನು. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕರಣಂ ಆಗಿದ್ದೆ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿತ್ತು ಆದರೆ ನೀರು ಇತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಾವಿ ತೋಡಿದವು ಮನೆ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಸೇರಿ, ಆಜೂಬಾಜೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ಭಾವಿ ತೋಡಿದವು. ನೂರಾ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಡಿ ಆಳದ ಭಾವಿ ತೋಡಿದವು. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದೋ ಹಾಳು ಉಪ್ಪುಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಆ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಹಾಯಿಸಿ, ದೇವರಿಗೆ ಮುಡುಪು ಕಟ್ಟಿದವು. ನೀರು ಇಂಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಕರೆ ಕಟ್ಟಿತು. ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ ಸುರಿಸಿ ಭಾವಿ ತೋಡಿದರೆ, ಆ ಭಾವಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೀರಿ ನಿಂದಲೇ ತುಂಬಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಆಮೇಲೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೇ ಭಾವಿಯು ನೀರೂ ಉಪ್ಪುಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಜಮೀನಿಗೆ ಹಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಒಣಗಿದಾಗ ಅದು ಬಿಳಿ ಉಪ್ಪಿನ ಕರೆ ಕಟ್ಟಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಬೆಳೆಯ ಉಸಿರನ್ನು ಕಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬೆಳೆದು ಬಾಳದ ಊರು. ಅಪ್ಪ ಹಾಕಿದ ಅಲದ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಬಾಳೋಣ ಅಂತ ಇದ್ದೆವು. ಆದರೆ ವಿಧಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಎಂದು ನೀತಿ ಹೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೇ ಹುಟ್ಟಿದೂರು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ತಾಯ್ನಣ್ಣು ದಿಟ, ಆ ಮಣ್ಣು ಎಲ್ಲರಲಿ ಅಲ್ಲಿ ದುಡಿದರೆ ಶಾಯಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಬಂದೆವು. ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳು, ಭಾವನೈದುನ ಕೂಡ, ಕಾವೇರಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಒಣಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸೇನೋ ಕಲಕಲ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ತೋಳಿನ ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರು ಶೀಷೆಯಿಂದ, ಎರಡು ಗುಟುಕು ನೀರು ಕುಡಿದು, ಮೂರನೆಯವನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದೆ.

ಆತ ಮಲೆಯಾಳಿ. ಕುಂಜುಣ್ಣ ಅಂತ ಹೆಸರು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಹೇಳಿದನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕುಂಜು ಕೊಯಿಲ್ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟೂರು. ಉಪ್ಪುನೀರು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ದೊರೆಯುವುದು ಉಪ್ಪುನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಸಸಿಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತೆಂಗಿನ ತೋಟ ಬೆಳೆಸಿದರು ನನ್ನ ತಾತ ಮುತ್ತಾತಂದಿರು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೆಂಗಿನ ತೋಟವನ್ನು ಇಸ್ಪೀಟಾಟಕ್ಕೆ ಮುಡುಸಾಗಿರುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಅಪ್ಪನ ತೋಟದ ಬೆಳೆಯ ಅವಶೇಷ-ಕರಟ-ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊಟ್ಟೆ ಮಾಡಿಗೆ ಉದರ ಯಾತ್ರೆ ಕೈಗೊಂಡೆ. ಕುಂಜಾಮ್ಮದ್ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತ.

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಲಂಗೋಟಿ ಕೂಡ ಧರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಲಂಗೋಟಿ ಗೆಳೆಯ ಅಂತ ಹೇಳಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ ಗೆಳೆಯ. ಅವನು ಹೇಳಿದ " ಕಾವೇರಿ ಯೋಜನೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೂಡ್ತಾರೆ. ಬಾ ಬೇಗ. ಕೆಲಸ ಖಂಡಿತ. ಚೂಟಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಬಾಳಬಹುದು ಅಂತ ಬಂದೆ. ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ. ಅದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಮೀನು ಸಿಗುತ್ತೆ. ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ಮಾತು ಸಿಗುತ್ತೆ. ಸುಖವಾಗಿ ಇದ್ದೇನೆ ಕೂಲಿ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಊರಿಗೆ ಕಳಿಸಿ, ಅವರೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಖಂಡಿತಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮಂಗಳೂರು ಬೀಡಿ ಹಚ್ಚಿ, ಹೊರವಾಗಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹೊಗೆ ಎಳೆದು ಬಿಟ್ಟ.

* * * *

ನನ್ನ ಕಚೇರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೂಗಿಸಿ, ಉತ್ತರ ಪಡೆಯಲು ತೊಡಗಿದೆ.

* * * *

ದಿಟ! ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಪುಣ್ಯವಂತರ ರೈತ, ಊಟ, ಬಯಲುಖಾನೆ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿ ನೀರು ಒದಗಿಸಲು ಸುಖೀರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ, ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗೊಳಿಸಲು, ದುಡಿಯುವವರು, ಮೈಸೂರಿನವರಲ್ಲ. ದುಡಿಯುವವರೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರಿನವರ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು. ಅವರು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ? ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದೂರು, ಹೊಲೆಯೂರು. ಬಾಳಿದ ಊರು ಅವರ ಊರೇ. ಆ ನೀತಿಯಿಂದಲೇ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ; ಆ ಸೋದರರೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ, ಬೆಂದು ನೊಂದು ಬಂದು, ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು. ಮೈಸೂರ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೋದರ ನೆರವಿನಿಂದ, ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಥಾ ಇಚ್ಛವಾಗಿ ನೀರು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

* * * *

ಕಾವೇರಿ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಕಾಮರಾಜರು ತಾಯ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ, ಹೃದಯದಿಂದ ನಿವೇದಿಸಿದ, ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಹೀಗನ್ನಿಸಿತು.

—ಬಚ್ಚು.

ಜಾಣೆ, ವೆಂಕಟಮ್ಮ: ಪಿ. ಎಚ್. ಡಿ.

ನಮ್ಮ ಶಾಮಣ್ಣನ ಮಗಳು ವೆಂಕಟಮ್ಮನಿಗೆ, ಎರಡನೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಜ್ವರ ಬಡಿಯಿತು. ಮಾರನೆ ದಿನ ಜ್ವರ ಇಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಬಲಗಾಲು ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಲಾಯರ್ ಶಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಒಂದೇ ಆಸೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಬೆಳೆದ ಅವನಿಗೆ, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ಕಷ್ಟ ತಾಕದಿರಲಿ ಎಂಬ ಹಿರಿಯಾಸೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ಅವನಿಗಿತ್ತು ವರ ಇದು:—ಮೊದಲ ಮಗಳು ಕುಂಟಾಗಿದುದು—ಒಲುಮೆಯ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರನ್ನೇ ಮಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದ ವೆಂಕಟಮ್ಮ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಲುಮೆಯ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೋರಾಟವನ್ನೇ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಡೆಸಿ ತನ್ನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ತಾಯಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದ. ರಟ್ಟಿಮಾಸೆಯ ಲಾಯರ್ ಶಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಬಲು ಹೆಂಗರುಳು.

"ಈಸಬೇಕು, ಇದ್ದು ಜೈಸಬೇಕು" ಎಂದು ಇದ್ದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾನಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಜೋಳಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಹಾಡಿದ ಪುರಂದರ ದಾಸರ ನಾಡಿ ಹಿಡಿಸಿತು ಶಾಮಣ್ಣನಿಗೆ. ಮಗಳನ್ನು ಓದಿಸಿದ. ವೆಂಕಟಮ್ಮ ಬಲು ಜಾಣೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೂ ಮೊದಲ ರ್ಯಾಂಕು ಪಡೆದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಸ್ತೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಕುಂಟಿದ್ದರೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದರೆ ಅವಳೇ ಮೊದಲು, ಪ್ಯಾಸಾದವರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ.

ಹೀಗೆ ಓದಿ ಓದಿ ವ್ಯಾಸು ಮಾಡಿ ವೆಂಕಟಮ್ಮ ವಿಲಾಯತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಲರ್ ಶಿಪ್ ಪಡೆದು ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಸಂಸಾರ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದಳು.

ವಿಲಾಯತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಾದ್ಯಾರ್ ವೇಣುಗೋಪಾಲ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ ಯರ ಮಗ, ವಿ. ಸಂತಾನಂ ವೇದಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಲು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನವನ್ನು ಪಡೆದು, ಬಂದಿದ್ದ. ಓದು, ಬರಹದ ನಡುವೆ ವಿರಾಮ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾಗ, ಹೈಡ್ ಪಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ಸಂಜೆ ಹೈಡ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿ. ಸಂತಾನಂ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಹುಟ್ಟೂರಿನ ವೇಣುಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎದುರಿಗೆ ಇದೇ ತರಹ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿದೆ ಎಂದು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಗಲು ಗನಸು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕ, ಪ್ರಾಯದ, ಹಗಲು ಗನಸುಗಳು.

ಎದುರು ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚಲುವೆ ಕೂತಿದ್ದಾಳೆ. ಕಣ್ಣು ಒರಸಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾನೆ! ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಹುಡುಗಿ. ಕನ್ನಡ ದೇಶದ ಕನ್ನೆ ಅಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳು ಕೊರವಂಜಿಯನ್ನು ಓದುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

—ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಹೇಳಬೇಕೇ?

ಹೈಡ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ಯಾವ ಗಂಡಿಗೂ ಏನನ್ನೂ “ಹೈಡ್” ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತೀಯರು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಮಾತು ಮಾತು “ಹೈಡ್” ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಏನಹಾ, ಮಿಕ್ಕ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ “ಹೈಡ್” ಆಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ವಿ. ಸಂತಾನಂ, ವೆಂಕಟಮ್ಮನನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ವೇದೋಕ್ತವಾಗಿ ಭಾಷೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ. ಕಡೆಗೆ ಹೇಳಿದ. “ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡಾಡೋಣ. ನಡಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನೂ, ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಲು ಸುಲಭ; ಎಂದ.

ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು ಕುಂಟು ನಡೆದಳು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಯಿತು ಎಂದು ವರದಿ ಹೇಳಿದಳು. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಿಂದ ಸಾಮತಿ ಹೇಳಿದಳು. ಪಂಡಿತಾಃ ಸಮ ದರ್ಶಿನಃ ಎಂದು ನೀತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದಳು. ಸಂತಾನಂ ನೋಡಿದ ಕುಂಟು ವೆಂಕಟಮ್ಮನನ್ನು. ಆಕೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಕೊರಗಿ ನೀರಾದ. ನೀರೇ! ಮದುವೆಯಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವೆನು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಾಂಗತ. ಬೇರೆ ಜಾತಿ, ಬೇರೆ ಕುಲ, ಒಂದೇ ಗೋತ್ರ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ನಮ್ಮಪ್ಪ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಯಾವ ಜಾತಿ? ಯಾವ ಗೋತ್ರ? ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಯಾರು? ಯಾವುದೊಂದನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಹ್ಲಾ ಅಂದರೆ, ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುಕೈ ಸಿದ್ಧ. ಕಾಲು ಕುಂಟಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಸೊಂಟ ಉನ ವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಆಸೆ ತೋರಿಸಿ, ತನ್ನ ಎಡೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನುಡಿದ.

ವೆಂಕಟಮ್ಮ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಯೋಚಿಸಿ ನಂತರ ಹೇಳಿದಳು. “ಮಿಸ್ಟರ್ ವಿ. ಸಂತಾನಂ ವಿ. ಅಂದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರು ಅಂತಲೂ ಆಗಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ನನ್ನ ಒಲವು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಮುಂದೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮಪ್ಪ ಲಾಯರು ವಿವಾಹ ವಿಶ್ವೇದನದಲ್ಲಿ ಅವರದು ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತಿ” ಎಂದು.

ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು

ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು, ಫಾಲ್ಗುಣದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನೂರಕ್ಕೆ ಏವತ್ತು ಜನ ನಪಾಸಾ ಗುವುದೇ? ಅದೂ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ?

ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳಿಗೆ ಬಲು ಕೋಪ ಬಂತು. ನಪಾಸಾದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆಸಿದರು. “ಯಾಕಯ್ಯಾ! ಒಂದನೆ ಗಂಧರ್ವ! ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಪಾಠ ಹೇಳಿದರೂ, ನಪಾಸಾಗಿದಿ ನೀನು; ಏನಯ್ಯಾ ಕಾರಣ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಒಂದನೆ ಗಂಧರ್ವ ಹೇಳಿದ.

“ಮಹಾ ಗುರೋ! ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ರಂಭೆ ಊರ್ವಶಿ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿರುವ “ಕತ್ತಲೆ-ಬಾಳು” ಚಲನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದಿರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತಾಗ ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆ ನೋಡಿದಾಗ, ರಂಭೆ, ಊರ್ವಶಿಯರ ಆಧಾರ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕಾರಣ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರವೇನೋ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳು ಉತ್ತರವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮರೆ ಮಾಡಿದ್ದುವು” ಎಂದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೋಗಕೂಡದು ಎಂದು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರು.

* * * *

“ನಿನಗೇನು ಬಂದಿತ್ತಯ್ಯ! ಕಿನ್ನರ! ವಾರ ವಾರಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೀನು ಕಡೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶತಾಂಶ ಹತ್ತರಷ್ಟು ನಂಬರು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸಬೂಬೇನು” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಕಿನ್ನರ ಹೇಳಿದ; ಕಿನ್ನರಿಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ.

“ಮಹಾನ್ ಭೋದಿ! ವರ್ಷಕಾಲವೆಲ್ಲ ಕತ್ತೆಯ ತರಹ ದುಡಿದು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇಸ್ಪೀಟಾಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರು. ಓದಿ ಓದಿ

ಬೇಸರಾಗಿ ಎಲೆ ಹಿಡಿದೆ. ಇಸ್ಪೀಟ್ ಎಲೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆ ನೋಡಿದಾಗ ಆಟೇನ್ ತುರುಪು, ಡೈಮಂಡ್ ಜಾಕೆ, ಕಳಾವರ್ ಹಾಸು, ಸ್ಟೇಡ್ ಎಂಟು, ಹೀಗೆ ಆ ಎಲೆಗಳೇ ಭಾಷಾ ಸೀಮೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಹೂಡಿದುವು. ಆದುದರಿಂದ ನವಾಸಾಗ ಬೇಕಾಯ್ತು” ಎಂದ.

“ಇನ್ನೇರಡು ವರ್ಷ ನೀನು ಇಸ್ಪೀಟ್ ಆಡಕೂಡದು” ಎಂದು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರು.

* * * *

“ಎಲವೋ? ಕೆಂಪುರುಷ! ಮನೆ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಬರೆಸಿಕೊಂಡ ನೀನು, ಯಾಕೆ ನವಾಸಾದೆ? ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನು ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೂ, ನೀನು ಹೀಗೆ ಬಗ್ಗುಬೋರಲಾಗಿ ಬೀಳುವುದೇ” ಎಂದು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳು ಮೂರನೆಯವನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ಕೆಂಪುರುಷನಿಗೆ, ತನ್ನ ಮೊದಲಿಬ್ಬರ ಉತ್ತರಗಳೂ, ಅವರಿಗಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ತನ್ನ ನವಾಸಿಗೆ ಆತ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಘಾಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಆತ ದೂರ ದಿಂದಲೇ ತಲೆಬಾಗಿ, ಸೊಂಟ ವಾಲಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, “ಜ್ಞಾನ ಭಾಂಡಾರಿ ಗುರುಗಳೇ! ನವಾಸಾದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ನಾನು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿ ದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಲೀವಿಂಗ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಡಿ. ಬೇರೆಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಭಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ.

ಬೇಸರ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳು ಲೀವಿಂಗ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರು.

ಲೀವಿಂಗ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಂಪುರುಷ ಹೊರಟುಹೋದ. ಅಪ್ಪರಾ ಕಾಲೇಜಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ.

—ಪ್ರಸಾದ್

—

ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗಳಿಗೆ

ದಾಸರಿಗೆ ನಮೋ ಎಂದು

ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್ ಅಂಜೋದು ದೊಡ್ಡದು-ಅದ
ಹಾನಿನಾಡಲುಬೇಡಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗಳಿರ.

ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚಿಸಿದ್ದು ನೀವೇನೆ ಅದರು
ತಿದ್ದಿ ತಿದ್ದಿ ಅದ ಕೆಡಿಸುವರೆ ?
ಬೇಕು ಬೇಕೆಂದಾಗ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಳ್ಳುತ್ತ
ಬಹುಮತದ ರೋಡ್ ರೋಲರ್ ಎಳೆಯುವರೇ ?

D M K ಭಕ್ತರು ಸುಡುತ್ತೇವೆ ಅಂದಾಗ
ಬೇಡಿ ಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೂಗುವೆವು
ಸುಟ್ಟವರ ಹರಿದವರ ಹಿಡಿದು ಜೈಲೊಳಗಿಟ್ಟು
ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಕ್ಷಣೆ ಎನ್ನುವೆವು.

ಏನು ಕಾರಣ ನೀವು ಅಡಿದ್ದ ಮರೆತಿರಿ
Amendment ತರುವುದು ಲಕ್ಷಣವೇ ?
ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಶಾಸನ ಗುರುತೇನೆ ಸಿಗವೊಲ್ಲ
ವರ್ಷ ಹದಿನಾಲ್ಕಕ್ಕೆ ಹದಿನೆಂಟೆ ಸಾಕು.

—ರಾಮಿ

ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ

ಜೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಭೆಗೆ ನೂರೂ ಮಂದಿ ಶಾಖಾರಹಿತ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದರು ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದಾಗ “ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭಗವಂತ ಒಳ್ಳೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡಲಿ” ಎಂದು ಅವ ಹಾರೈಸಿ, ಕೂಡಲೆ ದಿನ ಭವಿಷ್ಯ, ವಾರ ಭವಿಷ್ಯ, ಮಾಸ ಭವಿಷ್ಯದ ಪುಟವನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ನಕ್ಷತ್ರದ ಫಲವನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಲು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಏನೇನು ಅನಾಹುತಕಾರೀ ತೀರ್ಮಾನಗಳಾದುವು, ಯಾರ ಮೇಲೋ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣ ಯಾರ ಸೆರಗಿಗೆ ತಾಕುತ್ತದೆಯೋ, ಇದೊಂದನ್ನೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಮುಂದೆ ಓದುವುದೇ ಇಲ್ಲ. “ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದರೋ? ಸರಿ! ಪೀಡೆ ಕಳಿತು” ಅಂತ ಭವಿಷ್ಯದ ಪುಟಕ್ಕೆ ಆತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಲ್ಲಾ; ಇದರ ಮರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದರೆ, ಅನಂತರ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು ಅಲ್ಲವೇ?

ಕಂಡ ಹಾಗೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟು ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯವನ್ನೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ, ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೂ ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು? ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದೀತು?

ಆದುದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಅಂಬೋಣ ಹೀಗೆ:—ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಭಾಷೆ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸೋಣ. ಆಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಓದುತ್ತಾನೆ. ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಓಟನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ—ವೃತ್ತಿಕೆ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಎ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ಸಭೆ ಸೇರಿದೆ. ಗೋಚಾರ ರೀತ್ಯಾ ಪಂ|| ನೆಹ್ರೂ, ಶಾಖಾರಹಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ದೇಭರ್ ಮಹಾಶಯರು ಇವರು

ಮೂವರ ಲಗ್ನವೂ ವೃತ್ತಿಕವೇ! ಅಂದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಿಕ್ಕವರು ಕೋಲೆ ಬಸವನಂತೆ ಹ್ಲಾ ಅಂತ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಭಿಕ್ಷು ಸ್ಥಾನಾಧಿಪತಿ ಕುಜ ಮೂರರಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕುಜನ ಪೋರ್ಟ್ ಫೋಲಿಯೋ ಹೊತ್ತು ಶ್ರೀ ಚವ್ವಾಣರು ಭಿಕ್ಷಾ ಯಾಚನೆಗಾಗಿ ಅವರಿ ಕಾಕ್ಕೆ ಜೋಳಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಬುದ್ಧಿ ಕಾರಕನಾದ ಗುರುವು ವೈಯದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಬೊಂಬಾ ಯಿಯಲ್ಲಿ ದೊಂಬಿ ಕೂಡಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಗಳು “ಕತ್ತಿಗೆ ಮಾಲೇನೂ ಹಾಕ್ತಾ, ಮೈಯಿಗೆ ತಿಗಣೇನೂ ಹತ್ತಿಸುತ್ತಾ” ಇದ್ದಾರೆ, ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗೆ.

ಭ್ರಾತೃಸ್ಥಾನವಾದ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಶನಿಯು ಅಧಿಪತ್ಯ ಇದೆ. ಅವನಿಗೆ ವಕ್ರೀಗತಿ ಬೇರೆ. ಮೊದಲೇ ಶನಿ, ವಕ್ರಿಯೂ ಆದರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ಇದರ ಜೊತೆಗೆ. ಆತ ಕುಡಿದಿರಬಹುದು, ಟೀಕ್ ಚಂದ್ ವರದಿ ಓದಿದ ಮೇಲೆ, ಅಂತ ಅನುಮಾನ ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಅಟಕಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಭ್ರಾತೃಸ್ಥಾನ “ಖರಾಬ್” ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಆದಕಾರಣ ಸೋದರ ಪಾಕೇಸ್ಥಾನದೊಂದಿಗೂ, ದಾಯಾದಿ ಸೋದರ ಚೀನೆಯ ರೊಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕಲಹ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ಮುಗಿಯುವ ಹಾಗೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಜಾತಕ ಕೆಟ್ಟದು. ಅವರಿಬ್ಬರದೂ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟ ಜಾತಕಕ್ಕೆ, ಅವರನ್ನು ಅಂದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅವರನ್ನು ಬೈದು ಏನು ಲಾಭ? ಅವರೆಲ್ಲರೂ “ನಿಮ್ಮ ಜಾತಕ ವಕ್ರ, ನೀವು ಆಡುವುದೊಂದು, ಮಾಡುವುದೊಂದು, ನಿಮ್ಮ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳೇ ವಕ್ರ ವಕ್ರ” ಎಂದು ಅಂದು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ.

ಭಾಗ್ಯಸ್ಥಾನವಾದ ಒಂಭತ್ತರಲ್ಲಿ ಕೇತು ಜಪ್ತಂತ ಕೂಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಭಾಗ್ಯ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗ್ರಹಣ ಹಿಡಿದಂತೆಯೇ! ಎಷ್ಟೇ ಉದ್ವದ್ಧ ಭಾಷಣಮಾಡಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಅಡ್ಡಗಲದ ಪ್ಲಾನುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಾಳ ಸುಖಗಳು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜನ ಪ್ರಿಯನಾಯಕರನ್ನು ಶಪಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವ ರೇನು ತಾನೇ ಮಾಡಾರು? ಕೇತು ವಕ್ರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅವರಿಗೆ. ಸ್ಲೋಗನ್ ಗ್ರಹಣ ಹಿಡಿದಿರುವ ಅವರು ತಿಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯೋಚಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ, ಪ್ರಪಂಚದ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನೇ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಬರುವ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ.

ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ, ಸಕಾರಣವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ಲಾಭಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬುಧ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಅವನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಾದರೂ, ಎಂಟನೆ ಮನೆಯ ಆಧಿಸತ್ಯವೂ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಲಾಭ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟುದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಚಾ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿ ಲಾಭ ಗಿಟ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮೇಜಿನ ಕೆಳಗೆ ಹಣದ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುವವರು, ಕಾಳ ಸಂತೇಲಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡುವವರು, ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಲೇಣಿ ದೇಣಿ ಮಾಡುವವರು, ಹತ್ತೂ ಜನರ ಹಣದಲ್ಲಿ, ಹನ್ನೊಂದನೆಯವರು ಉದ್ಯೋಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು, ಮುಖ್ಯ ಚಾಟಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬುಗುರಿ ಆಡಿಸುವವರು, ಅತಿಯಾಗಿ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿ ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ

ಹೀಗೆ ರಾಜಕೀಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಜಾತಕದೊಂದಿಗೆ ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಜಾತಕವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ತನ್ನ ಜಾತಕದಲ್ಲೂ ಬುಧ ಹನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಬೇಗ ಖದ್ದರ್ ಧಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಘನ ಸರ್ಕಾರವು ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ, ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಂಜಾಬಿನ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ತನ್ನ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಗುರು ಉಚ್ಚವಾಗಿ ಏಳರಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಒಳ್ಳೆ ಬುದ್ಧಿ ಕುಕ್ಕುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂತಹ ಸತ್ಯವಂತರು ಬಾಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ; ಎಂದು ಧೃಡಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಶಾಲಾನಾಸ್ತರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಸೋರೋಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಸಂತಾನ ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣನ ಭಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಮಸಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಶನಿ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಅನ್ನಿ. ಆ ಕರ್ಮಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಶನಿ ಇದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಕೇತುವಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆತ ಬಾಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಓದು ಬೇಡ, ಬರಹ ಬೇಡ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಮಿಕನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡನಾಗಿ, ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ಆಡಿ, ಬೊಬ್ಬೆ

ಹಾಕಿ ಬಾಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನೂ ಘನ ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಕೊಟ್ಟೀಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೂ ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಜಾತಕದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರ ನೀಚನಾಗಿ ವೈಯದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ, ಈತ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮುಂದಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಖಜಾಂಚಿಯಾಗಿಯೋ, ಕಾರಖಾನನಾಗಿಯೋ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಸಕ್ಕರೆ ಮಂಡೀಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವ ಕೈ ನೆಕ್ಕುವ ತರಹ, ಖುಷಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಜಾತಕದಲ್ಲೂ ಶುಕ್ರ ವೈಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಇಂತಹ ಸ್ತ್ರೀ ಮುಂದಾಳುತನದ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಹಣ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಿದಷ್ಟು ನನ್ನದು ಎಂದು ಅರಿತು ತನ್ನ ಬಾಳರೀತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿದರ್ಶಿಸಿದ ಈ ವಿಷಯ ಬರೀ ಊಹಾವೋಹದ್ದಲ್ಲ. ಯಥಾರ್ಥವಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವುರಾವೆಗಳೂ ಉಂಟು. ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರಾಗಬಹುದಾದವರನ್ನು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸದಸ್ಯರಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವರುಗಳು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಕುಂಡಲಿ ಹಾಕಿ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲೇಬೇಕು, ಎಂದು ತಿರುಗಿ ಹೇಳಬೇಕೇ?

— ಪ್ರಸಾದ್.

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ-ಶಿವಾಚಾರ-ಸದಾಚಾರ ಎಂದು ಮೂರು ಬಗೆ ಇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಹೇಳಿದೆ.

— ಮೂರು ಗುಣಗಳೂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ ಎಂದು ಹಿರಿಯರ ಅಂಬೋಣ.

* * * *

For 3 way Beauty Treatment....

RAJA
SNOW

AMLA HAIR OIL , KASTURI SOAP

MANYAM & CO. BANGALORE MADRAS MADURAI BOMBAY.

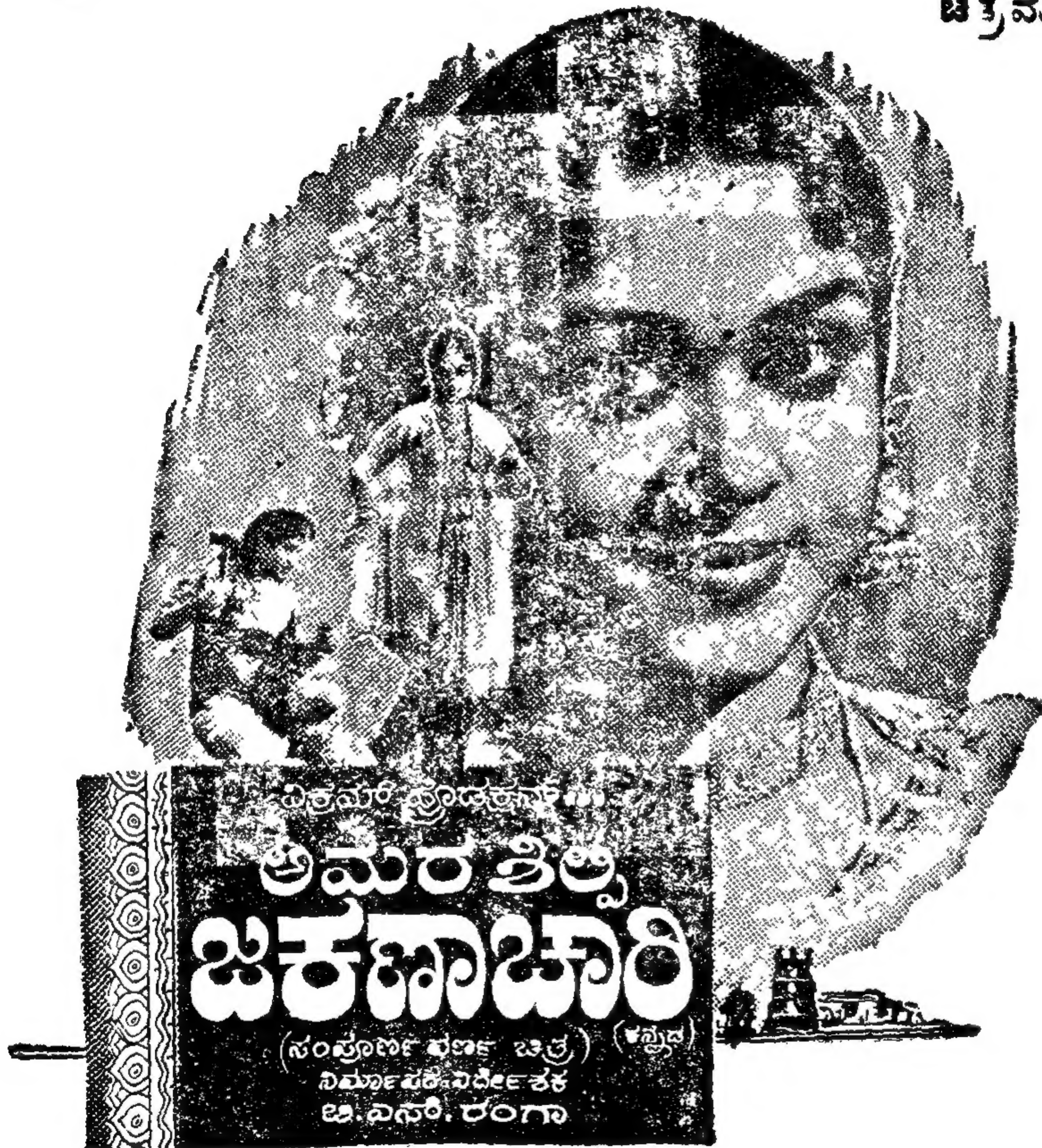
FAS -

ಕೆಕ್ಕಿರಿದ ಜನಸಂದಣಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ

ಬೆಂಗಳೂರು —

ಜೈ ಹಿಂದ್ - ಶಿವಾಜಿ - ನವರಂಗ್

ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ

ನಿರ್ಮಾಪಕ, ನಿರ್ದೇಶಕ
ಮತ್ತು ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕ :
ಬಿ. ಎಸ್. ರಂಗಾ

ಸಂಗೀತ :

ರಾಜೇಶ್ವರರಾವ್

ಸ್ಪಂದಾಯೋ :

ವಿಕ್ರಮ್

ಹಂಚಿಕೆ:—ವಿಕ್ರಮ್ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್, ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-೯

Printed by B. S. Iyengar, Bangalore-2

Publisher—B. N. Gupta.

Editor—M. Sivaram.